GIÁN BÁO MƯỜI BỐN Ở 6e NĂM 2928 — MỖI SỐ : 0$04 — NGÀY THỨ BẢY 18 DECEMBRE 1926

Trung Bắc Tân Văn

DEPOT LEGAL INDOCHINE
No 1914

中北新聞

MỖI NGÀY RA MỘT SỐ

GIÁ MUA BÁO

	1 năm	6 tháng	3 tháng	1 tháng
Bắc-kỳ, Trung-kỳ, Ai-lao, Nam-kỳ, Pháp-quốc và các Thuộc-địa Pháp	8$00	4$00	2$50	1$00
Ngoại-quốc	14.00	7.00	3.50	
Các hàng và các công-sở	10.00	5.00	2.50	

Mua báo có kể từ ngày 1er hoặc ngày 16 mỗi tháng. Xin ngài mua báo vui gửi trả cho bản trước.

Toutes les lettres destinées à la rédaction doivent être adressées au directeur 61-63, Rue du Coton, Hanoi

Fondateur : F. H. SCHNEIDER
Directeur : NGUYỄN-VĂN-VINH
Rédacteur en chef : PHẠM-HỮU-LUẬ
Administrateur gérant : NGUYỄN-V-LUẬN

Adresse télégraphique : TRUNGBACTANVAN HANOI
TÉLÉPHONE N° 280

PUBLICITÉ
Tarifs spéciaux suivant catégories d'entreprises ou de produits.
Prix moyens, dernière page :
Une seule insertion. . . . . 0$30 le c/m
Contrat annuel
Par centimètre et par insertion. 0$12 le c/m
Annonces judiciaires et légales. 1$50 le c/m
Petites annonces classées. . . 0$20 la ligne

Cái số người nghèo-khổ ở nước mình

Vào khoảng vài mươi năm nay, ở nước ta đường giao-thông đã tiện lợi, cách vận-tải đã dễ dàng, người trong nước đã xô đẩy nhau vào đường thực-nghiệp. Ở các nơi đô-hội, các nhà tư bản lớn đua nhau người này lập công xưởng, người kia mở thương-hội. Các cửa hàng buôn to bán lớn cũng thấy ngày mở thêm ra, hàng nào bày biện cũng trang hoàng, qui mô cũng rộng lớn, trông cũng có vẻ phát đạt mở mang. Cách ăn chơi, lối giao thiệp, phần nhiều theo kiểu mới thức lạ, thật là xa hoa xỉ mỹ, đến gấp hai gấp ba ngày xưa. Ở các chốn thôn quê thì cái phong trào cải-lương tràn trải cũng đã rộng, cũng đã nhiều nơi có trường học, có vườn ấu trĩ, có nhà hộ sản vân vân, trông thật là sầm-uất vui vẻ. Lại còn việc khẩn hoang đồn điền của các nhà đại tư bản, công cuộc rất là to lớn, ruộng đất kể hàng mấy trăm mẫu, hoa lợi hàng năm có đến hàng nghìn. Cứ thấy cái mặt ngoài nhiều sự cải quan như thế mà nói, thì ai chẳng bảo rằng ở xã-hội Việt-Nam bây giờ, tài nguyên đã thật là sung dụ, đường kinh tế đã mở rộng thêm nhiều, nhân-dân ngày nay được hưởng cái hạnh-phúc sinh-tồn thật là dễ dàng hơn trước. Mà xét kỹ bên trong, thì sự thực lại bình như khác thế. Trước hết hãy xin nói các nơi thành thị: Những nhà đại tư bản có sẵn tiền vạn bạc nghìn, gây dựng ra công cuộc to lớn, tiền suất nhập một tháng kể từ hàng nghìn trở lên, tiếng tăm lừng lẫy, người trong nước ai cũng biết tên, hạng người ấy bây giờ trong nước một vạn người chưa chắc đã được hai ba người. Thứ đến các nhà buôn bán to lớn, cũng là người theo việc ở các sở công hay là các sở tư, mà cơ sở vững vàng, làm ăn phát đạt, tiền bạc bao giờ cũng thừa thãi, ăn tiêu thật rất mực phong lưu, kể vào hạng nhà rất sang trọng ở chốn thị thành, hạng người ấy một vạn người chưa chắc đã được bảy tám người. Thứ nữa đến những người theo việc ở các sở công hay là các sở tư, cơ sở không có, đường sinh lợi gì cũng không, quanh năm chỉ dụng chỉ trông vào mấy đồng tiền lương, cứ hết tháng là hết tiền: nhỡ không may mà gặp việc chi tiêu bất kỳ, thì đã mắc vòng công nợ. Những nhà buôn bán lẳng-xẳng, vốn liếng không có, toàn là giấy người nửa người, chỉ phí hàng ngày, chỉ trông vào mấy đồng lãi ăn bẻo ăn xén, rồi loanh quanh giật gấu vá vai; không may gặp sự xảy đến bất kỳ, thua lỗ trong một vài tháng, thế là cáo chung, thế là tuyệt nghiệp, thế là cả nhà sa vào nơi khốn cực, suốt đời gỡ không ra. Còn dưới nữa thì toàn là những người thợ thuyền lao-động, tính công hàng ngày, quanh năm dầu tắt mặt tối, cả ngày mồ hôi nước mắt, tay làm chỉ vừa đủ hàm nhai, chỉ loanh quanh như thế đến hết năm hết tháng, chẳng được nếm chút gì là cái mùi vui thú ở đời cả; còn dưới nữa thì rặt là bọn gồng thuê gánh mướn đói rét lam lũ, ăn bữa hôm lo bữa mai, đành cái thân vất vả như trâu như ngựa, cam cái phận ngu dốt như gỗ như đá, ủ ủ các các, lần hồi cho qua hết mấy mươi mùa nắng mùa lạnh là xong đời. Ấy người ở các nơi đô hội, tạm chia ra thì đại khái như thế.

Còn ở các chốn thôn quê, những nhà đáng gọi là bậc cự phú, có ruộng cả ao liền, có tòa ngang rãy dọc, tiền hoa lợi một năm có kể vạn, số chi tiêu hàng tháng có kể trăm, thì trong một tổng dễ thường có độ một vài nhà. Thứ đến những nhà có tư cơ, có điền sản, số tiền thu vào hàng năm, vẫn đủ cung số tiền chi ra mà thường được phong-lưu dư-dụ, hạng người ấy ta vẫn thường gọi là nhà giàu thủ quê, thì một làng cũng được độ vài ba nhà. Thứ đến những nhà gia tư thường thường, có một vài gian nhà để làm chỗ chui ra chui vào, hoặc người thì vốn liếng có độ giăm bảy chục một vài trăm, ngày thường thì làm nghề hàng xay hàng xáo, hoặc là chợ búa lăng-xăng, đến mùa thì thuê ruộng để cày cấy; hoặc người thì có giảm bảy sào một mẫu mà vốn liếng không có một đồng, lương ăn trong khi cày cấy, cùng các khoản phí tổn về việc làm ruộng, toàn phải vay mượn của người, đến khi gặt được hạt lúa về nhà, thì chỉ đủ trang trải công nợ, và ăn tiêu cho đến mùa sau. Dưới nữa thì toàn là hạng người cùng khốn không có một mảnh tranh để che gió, một thước đất để cắm dùi, cả năm dầu đinh cuối chợ, cày thuê cuốc mướn, lo sao cho đủ tiền đóng sưu nộp thuế, để được yên thân, còn thì bữa đói bữa no, gọi là cầm hơi cho đủ sống, cái hạng lưng cao khố đen ở các chốn thôn quê, vì với hạng người lao-động ở các nơi thành thị, cái tình cảnh khốn nạn tưởng những người không ở vào cái địa-vị ấy, mà lại không lưu tâm đò xét, thì không tài nào hiểu thấu cho cùng.

Lại trong khoảng gần bảy năm nay, thiên tai thường xảy ra luôn, nào là gió bão, nào là ngập lụt, tai nạn cũng thật là gớm ghê, cùng dân thất nghiệp lại càng nhiều, đứa bèo yếu thì trôi dạt, kẻo nhau đi ăn mày ăn xin, đứa hung tợn thì quẫn tụ mà thành ra đầu trộm đuôi cướp. Than ôi! nước Nam đất cát còn rộng, vật sản còn nhiều, số người cũng chưa đông đúc, tính người cũng không lười biếng, lẽ nào cứ chịu cùng nhau sinh hoạt một cách khốn quẫn như thế mãi. Các nhà trí-thức, các nhà tư-bản ta nghĩ sao?

H. T. B.

Vô-tuyến-điện

Ngày 15 décembre 1926

Nước Pháp

Tại nguyên-lão nghị viện

Trong khi nguyên-lão nghị viện bàn về sở chi-thu, quan tổng-trưởng bộ công-tác đáp lại một câu hỏi có nói bản bộ đã kê-cứu các công trình sẽ khởi-hành để phòng trừ cái nạn thất nghiệp. Quan tổng-trưởng bộ Thương mại nói về việc hàng-không, thì nên số gắng nhất về đường Marseille-Syrie là đoạn thứ nhất từ nước Pháp tới Saigon.

Linh tập thuộc địa

Quan Toàn-quyền xứ Madagascar, là M. Olivier cùng viên-tướng coi các đạo binh thuộc địa đã đến Rome thăm các đội linh tập xứ Madagascar.

Việc tô-thuế

Trong 11 tháng đầu năm 1926, số tô-thuế thu nhập được ba mươi tư nghìn rưỡi triệu nghĩa là 10 nghìn triệu. Về vụ ấy trong năm 1925. Trong tháng novembre số thu nhập được quá số 6 nghìn triệu nghĩa là gấp đôi cái số thu được về tháng novembre 1925.

Giải thưởng Goncourt

M. Henry de Berly được giải thưởng *Goncourt* về quyển tiểu-thuyết «*Le Supplice de Phèdre* và M. Charles Sylvestre thì được thưởng *Fémina* về quyển tiểu-thuyết *Prodige du Cœur*.

Nước Đức

Về cuộc hội nghị Genève

Thống-chế Hindenburg đã nghe M. Stresemann trần-thuyết mọi lẽ về công việc điều đình ở Genève. Quan tổng-thống cảm ơn M. Stresemann về những công việc đã làm được và tỏ ý mong rằng các vấn-đề chưa giải quyết xong, nay mai sẽ giải quyết được thỏa mãn.

Một bản giao ước

Bản giao-ước Ý-Đức đã ký rồi.

Tòa nội các

Dư-luận mong đợi cái kết quả về việc đảng xã-hội công-kích tòa nội-các. Nghe đâu vì việc binh-giá xung đột với các hội binh-vụ mà đảng xã hội và quan thủ-tướng đã phải hội-kiến với nhau để hàn bạc. Bình như sự khủng hoảng nội-chính bây giờ là một thời buổi cạnh-tranh quyết liệt giữa văn quyền đối với võ quyền.

Nước Bảo

Một tin đồn sai

Có tin rằng tin đồn nước Ý và nước Bảo có giao-ước riêng với nhau là một tin đồn sai.

Tây-ban-nha

Một cuộc bay

Các thầy phi-cơ Tây-ban-nha định bay đi Guinée nhưng vì giới xấu phải đỗ lại ở Palmas.

Nước Anh

Tại thượng nghị viện

Thượng nghị-viện đã ưng chuẩn bản dự-án luật pháp bắt rằng các hàng hóa ngoại-quốc phải có dấu hiệu gốc tích xứ sở xuất sản.

Cái nạn thất-nghiệp

Số người thất nghiệp lại tăng lên.

Nhật-bản

Nghề vô-tuyến-điện

Ngày hôm nay đã thí nghiệm điện vô-tuyến-điện Tokyo do hệ giao-thông Nhật-bản thu lợi. Việc thí-nghiệm do một nhà kỹ-sư Pháp tên là M. Belan chủ trương.

Mân-châu

Việc xuất-cảng thóc lúa

Các quan Mân-châu đã cấm việc xuất-cảng thóc lúa để làm cho giá thóc lúa lại hạ xuống. Giá thóc lên cao lên là vì giấy bạc Phụng-thiên hạ giá.

A. R. I. P.

Việc Trung-hoa

Ngày 6 Décembre

Việc bài Anh ở Quảng-châu

Hội *British Boycott Committee* sẽ đặt lệ bắt các nhà buôn tự ý phải thi hành số Anh hóa chứa trong cửa hàng mình, nhưng lại sự cái phương pháp ấy không thành công, nên đã soạn một cái chương trình bài Anh khác.

Các thể lệ mới đã trần thuyết tại một cuộc hội-nghị của hội ấy đặt ra mới đây, mà số mới cả đại-biểu của hội đồng bãi công, hội đồng lao-động, hội liên-hiệp dân thôn quê, bọn thợ thuyền, và các nhà buôn đến dự nghị. Người ta nói từ nay đến tết nguyên-đán, thì sẽ thi hành xem có dân có Anh hóa, rồi từ tết nguyên-đán trở đi mới bắt đầu cấm bán Anh hóa.

Việc xuất-cảng gạo ở Quảng-đông

Quan tổng-trưởng bộ tài-chính đã công-bố các điều lệ tạm thời về việc xuất-cảng gạo ở địa hạt Quảng-đông:

1· Số gạo có thể xuất-cảng được hạn là 10.000.000 catties.

2· Phải trình quan tổng-trưởng bộ tài-chính biết số gạo xuất-cảng là bao nhiêu, và gạo ấy chở đi đâu, và xin phép đem gạo xuất-cảng.

3.- Tiền thuế định là 100 cattles thì phải nộp 1 đồng.

4· Nộp thuế ấy rồi, thì không phải nộp quan thuế nữa.

5· Nếu bắt được gian lận, thì những nhà xuất-cảng phải phạt tùy theo số gạo xuất-cảng.

Việc thiên nam chánh-phủ đến Vũ-xương

Trước định đến ngày 5 décembre, thì một sĩ viên (chức khởi hành đi Vũ xương, nhưng sau lại hoãn đến ngày 7. Đại-đinh của Trường-giới-Thạch cũng đến ngày 7 mới thiên. Mấy viên chức trong quốc dân đảng có bàn nên đặt một vài đoàn thám sát luân chuyển để kê sức về tình thế xã-hội, chính trị và kinh tế ở các tỉnh và nộp ra sức số võ cho Quốc-dân đảng.

Hiện nay xem chừng chưa có thể thiên ngàu-khế được. Hễ chánh-phủ quốc dân chưa kiểm soát được các khoản thu nhập ở Giang-tây, Hà-nam và Hồ-bắc, thì tỉnh Quảng-đông vẫn chịu cả các phí khoản về chiến sự của quốc-dân đảng. (*Dịch báo Tây*)

Ngày 12 Décembre

Bộ hạ Ngô đối với quân Phụng-thiên

Hiện quân Phụng-thiên đang lục tục xuống Hà-nam mới 4, 5 vạn người, các tướng tinh hộ hạ của Ngô lại chia ra làm hai phái phản đối nhau. Phái Tổ-nhị-Sp-Nguyên, Khấu-anh-Kiệt, Trần-văn-Chiêu đến Trịnh-châu, yết kiến Ngô-bội-Phu, quyết nghị hoan nghênh quân Phụng-thiên, để hợp sức đánh quân cộng-sản. Còn một phái nữa là phái Ngân-văn-Ngọc làm lĩnh tụ thì hết sức phản đối việc quân Phụng-thiên xuống miền Nam, hiện kế hoạch của quân, sẽ cùng với quân Phụng-thiên khai chiến. Tham mưu trưởng quân Phụng-thiên là Dương-vũ-Đình đã đó biết có sự xung-đột ấy, nên đã đặt sách phòng bị.

Tin Trương-tác-Lâm

Có tin rằng Trương-tác-Lâm đã định hiện nay Trương hãy giữ chức An-quốc-quân tổng-tư lệnh, tọa trấn ở Thiên-tân, để làm thanh-thế cho các đạo quân xuống miền Nam, Còn Bành tam tinh thì cử Ngô-tuấn-Thăng tạm làm chức lưu-thủ.

Quân Quảng-đông tiến đánh Chiết-giang

Hiện Hà-ứng-Khâm tổng-tư lệnh quân Quảng-đông đã chiếm hẳn được tỉnh Phúc-kiến rồi. Hôm mới rồi Hà lại cho mở cuộc quân sự hội nghị ở Phúc-châu, để trù bị việc tiến đánh Chiết-giang.

Một cuộc hội nghị của Tương giới-Thạch

Tưởng-giới-Thạch vừa mở một cuộc đại hội-nghị ở hành-doanh Nam xương. Quyết nghị ba việc sau này: Một là nhất định đến ngày 1er Février 1927 phải lập thành tỉnh chính-phủ Giang-tây; hai là giải tán nghị hội tỉnh ấy, ba là từ tăng chiến pháo hơn ngày thường là ba trăm vạn đồng; bốn là tổ chức một ấy viên hội ở Giang-tây để trông trị bọn bọn nghịch và phái phản đối cộng sản.

(*Dịch báo Tàu*)

Ngày 16 Décembre

Quảng-châu với nước Nga

Theo như các báo của Quốc-dân-đảng, thì mới có một chiếc tàu chở đến Quảng-châu 20.000 khẩu súng, và hơn một triệu viên đạn ở nước Nga.

A. R. I. P.

ĐAN BÀ MIỀN NAM TRUNG-HOA

Một viên phóng-sự báo-quán ở Hương-cảng có nói con gái những nhà họ-lưu ở Nam-bộ Trung-hoa, là nhất-giai các cách xã-hội mạnh nhất và bền nhất ngày nay.

Con gái về hạng ấy mấy nghìn năm nay là vẫn truyền nhau làm công nghệ, nên vẫn để có một cái tư-cách riêng, và nước vẫn lại mạnh mẽ, nên trong nhiều lý nghệ, họ làm lụng lại giỏi hơn con trai.

Các chủ hiệu nói rằng bọn con gái ấy làm lụng lại có thứ tự, và lại để trông coi hơn bọn con trai.

Trước đây một hiệu kia vì một việc lỗi thời, mấy chục người con trai bỗn xuyên và lười biếng bỏ việc không làm nữa. Chủ hiệu bèn thuê một số con gái làm thay, và chỉ đặt có một người bị dịch để trông coi qua loa cho họ khỏi tán truyện nhăm với khách hàng mà thôi, được một tháng giới nghiệm ra số đồ đạc đánh vỡ giảm được 75 %.

Ngoại giả con gái Trung-hoa, còn làm khán hộ, và nhiều nghề vật khác v. v... Tại các nhà đại học có nhiều con gái theo học bên học, sử ký, kinh tế rất là chăm chỉ. Bọn con gái thường vui vẻ sạch sẽ, lễ phép, và lại hiểu cái giá trị thì giờ, và công việc cần phải nhanh chóng. Bọn con trai đi làm thuê thì lại hình như không hiểu cái giá trị thời giờ, đi thì chẳng không muốn nhắc lên, và lúc nào cũng hình như muốn trở về năm nghỉ một xó thôi.

VIỆC KHAI MỎ VÀNG Ở NOUVELLE GUINÉE

Từ khi có tin rằng những người đến khai mỏ vàng ở đất Markham lại Nouvelle Guinée đã trở nên giàu có, thì số người kéo nhau đến mưu sự làm giàu ở đấy lại càng đông lắm.

Mới đây lại có sáu chục người đến tìm mỏ, mà chẳng kỳ tàu nào là không có người ở các nơi kéo nhau đến. Vì vậy chánh-phủ đã đặt thể lệ để kiểm soát mọi việc như những người muốn làm nghề tìm mỏ, thì phải kỳ quỹ 50 livres sterling và có xin phép của chính-phủ, mới được phép mộ thợ.

VIỆC HANOI

Thời tiết

7 giờ	26 độ
13 giờ	25 độ

Giá thóc gạo

Gạo hạng nhất, một tạ	12$00
nhì	11 50
ba	10 60
Thóc hạng nhất	7 20
Cấp nghệ	7 60

Giá bạc : Kỳ thị ngày 17 Décembre 1926, giá bạc ở kho Nhà-nước định là 12 f. 28

Thị giá quốc trái

Ngày 15 Décembre 1926

3 %,	hoàn dân		62 f. 75
3 ½ %,	hoàn dân		79 f. 95
4 %,	vĩnh viễn	1917	47 f. 20
4 %,	»	1918	47 f. 65
6 %,	»	1920	66 f. 90
5 %,	hoàn dân	1920	71 f. 40
4 %,		1925	79 f. 75

Ngày 16 Décembre 1926

3 %,	vĩnh-viễn	49 f. 55
5 %,	1915-1916	55 f. 30

Tin tàu. — Tàu «*Tonkin*» đến ngày 20 décembre này, hồi 10 giờ, ở Hải-phòng sẽ khởi hành chạy thẳng đi Hongkong. Thư từ ở Hanoi sẽ mang xuống chuyển xe lửa hồi 8 giờ 7 phút tối chủ nhật 19 décembre.

Tin đường sá. — Đạo nghị-định số 2592 A ngày 9 août 1926 về việc tạm cấm các xe ô-tô vận tải không được đi khác đường thuộc-địa số 5 từ Hải-dương đến Haiphong thì nay bỏ đi.

Quan Toàn-quyền đi Hongay. — Quan Toàn-quyền Pasquier cùng với quan Thống sứ Robin sáng hôm qua xuống xem mỏ Hongay và xem cơm sáng ở đó, do công-ti mỏ than là công ti rất giàu thịnh mới. Quan công-sứ Quảng-yên ra đón các ngài ở đó. Quan Toàn quyền và quan Thống sứ nghỉ đêm ở đó, đến sáng thứ năm thì đến Quảng-yên và chúng đến chiều thì các ngài trở về Hanoi.

Hội-đồng chính phủ. — Ngày họp kỳ Hội-đồng chính-phủ kỳ thường hoãn đi hoãn lại ba lần mà vẫn chưa xong. Lần sau cùng định hoãn vào sáng thứ ba 20 décembre, nhưng nay lại có việc tuyển bác tin rằng ông tổng tàu *Amboise* đưa các ông có chân hội đồng ở Nam-kỳ và Cao-miên ra, đến tận sáng hôm ấy mới tới Haiphong. Như vậy thì ít ra cũng đến chiều hôm ấy hay là đến sáng 21 hội-đồng mới họp được.

Tại phủ Thống-sứ. — Quan Thống-sứ Robin định đến tháng ba tây thì về nghỉ. Cả tin rằng quan ca-ri Doumel, Đông-lý phủ Thống-sứ sẽ lên quyền.

Việc bầu-cử hội-viên thành-phố. — Những người ra ứng cử hội-viên thành-phố nay lại thêm được một số nữa là MM. Vũ-văn-An buôn bán ở phố Đồng-khánh, N.-Lễ tại công-ty nấu rượu Con M. Pate-Bảo mà bản quán đăng hôm qua thì đứng một mình. Như vậy thì vẫn chưa có số nào để bằng cùng nhau cả. Có lẽ từ nay đến hôm bầu còn thêm được vài số nữa. Như vậy thì cuộc bầu-cử ngày chủ nhật này cũng thêm vui được đôi chút. Ngày chủ nhật trước, quan Đốc-lý sợ rằng các ông dự hội đồng bảo cử phải về nhà ăn cơm như mọi lần, nên đã thêm sẵn một bàn 6 vị ăn mà thành thử chỉ có ông chủ tọa phải ăn một mình, chẳng lẽ bầu chủ-nhật này quan Đốc-lý có thêm cơm thì không ?.

Nhân cuộc bầu cử ngày chủ nhật trước không thành thì có nhiều ông hỏi rằng cuộc bầu cử ngày 19 này sẽ coi như là cuộc bầu thứ nhất hay coi như kỳ bầu lại (ballotage). Cứ như ý bản báo thì đã cuộc bầu thứ nhất không thành vẫn là một cuộc bầu rồi, mà cuộc bầu ngày chủ nhật tới nơi nay phải coi như là cuộc bầu lại (ballotage). Bởi đó, những người ứng cử hết các là số phiếu được bao nhiêu, hễ hai người nhiều nhất là hội viên thực thụ, hai người sau là hội viên dự khuyết.

Vì bảng cuộc bầu cử chủ nhật này mà coi là lần bầu thứ nhất thì vô ý lắm, vì rằng cuộc bầu sau nếu lại không thành nữa thì gọi là cuộc thứ mấy ? Nếu nhà công-sứ cứ không chịu đi bầu mãi thì lại phải hoãn đến bao giờ ?

***

Lúc bản-báo sắp ấn-hành lại được tin rằng M. Bửu-Long ở hàng Mã-may có ra ứng-cử kỳ bầu cử ngày chủ-nhật này.

Hội xe đạp. — Đến chiều chủ nhật tới nơi nay ở trường xe đạp lại có một cuộc đua nữa.

Hội Hồng thập-tự.— Tới chủ-nhật 19 décembre này, hồi hai giờ chiều, tại khu đất trường Hội-chợ sẽ có cuộc chợ-phiên (kermesse) hàng năm do hội Hồng-thập-tự tổ-chức.

Có nhiều sân trò vui như sau này:

Cuộc hòa-nhạc của nhà binh, bọn thì-sĩ Bourrin diễn tích « thầy lang đa tình » diễn-hiện lối Annam rất buồn cười từ đầu đến cuối trò — Xem tiền định — Quay số — Cân các đồ chơi — Ngồi ngựa gỗ bằng máy chạy của ông Lamontagne.

Có các cửa hàng bán các thứ đồ vải, đệm, nước hoa, kẹo mứt, đồ chơi, và các thứ tạp hóa. Ban giá rất hạ.

Có cửa hàng bán rượu và các thứ rất ngon.

Hồi 8 giờ tối sẽ bắn sơm từng bàn con một. Giá mỗi người 4 đồng, không kể rượu.

Khi ăn xong có cuộc khiêu-vũ của bà Derina là một tay danh-sa ở rạp hát lớn. Sau sáng đến cuộc khiêu-vũ 16 Jazz band và sổ số lấy đồ chơi.

Một người nào đến dự cuộc chợ-phiên này mà hưởng cuộc vui thú.

Số tiền thu được sẽ chia một nửa cho dân bị lụt Bắc-kỳ.

Tòa án Đại-hình. — *Việc mưu-sát và giả-mạo.* — Việc Trần-văn-Miên (Joseph) ở Ai-lao chực bỏ thuốc độc và giết chủ cùng làm giả-mạo giấy và tiêu tiền của chủ thì mới diễn chiều tối hôm qua tòa mới xét xong tuyên án phạt Trần-văn-Miên 10 năm khổ-sai và 100 quan.

***

Sáng hôm nay tòa xử hai việc sau này :

I. Một hôm Hoàng-thị-Mão ở phố Chanvanlme số 47 đưa cho một người đến đổi 9 đồng bạc nợ, một cái giấy 10) đồng bảo đem đổi mà lấy. Khi người ấy đem về nhà thì người chồng xem đi xem lại nhận đích là giấy bạc giả.

Bắt hỏi thì thị Mão khai rằng giấy bạc ấy là của một người Tây mua một tấm vải giải giường ở phố Paul-Bert giá 85 đồng đưa trả. Trong khi đương xét hỏi thì M. Đào là thư-ký Hòa-xa đến trình rằng hôm trước có đòi thị Mão 36 đồng bạc nợ thì thị ấy có đưa cho một cái giấy 100 đồng để trả lại. M. Đào đem giấy ấy đổi cho M. Balut là kế-toán sở Hỏa-xa, lúc đổi không xem kỹ, đến sau mới biết là giấy bạc giả. Thị Mão trước cản chối không đưa giấy ấy cho M. Đào; mãi sau mới chịu thú nhận và khai rằng hôm trước thị ấy khai làm, chứ người Tây mua hàng của thị ấy giá là 185 chứ không phải là 85 mà đưa cho thị ấy hai cái giấy 100 chứ không phải là một cái.

Trong khi đương xét về việc giấy bạc giả thì em là thị Tuất đem 60 đồng đến nhà M. Đào xin chuộc lại cái giấy 100 đồng để đem về.

Thị Mão trước chưa can án bao giờ.

Tòa xét xong, tha cho Hoàng-thị-Mão.

***

II Có người làng Cổ-đương, tỉnh Nam-định tên là Ng.-văn-Lợi, mới Phạm-ngọc-Bao, 23 tuổi là thợ vẽ, người phố hàng Trống Hanoi, vẽ truyền thần hộ ảnh mình. Bao đến nơi giờ ngay nghề làm giấy bạc giả. Cuả nhà thấy thế bèn trình với kỳ-lý đi báo quan.

Bao bị bắt thì thú nhận hết. Khi bắt tên a-tòng với nó là Đào-viết-Nai thì tên này đương cầm gói gì, vội vàng ném xuống đất, lấy chân giẫn lên để giấu đi. Gói ấy có bốn chục tấm giấy bạc giả và một ít giấy cắt sẵn chưa in.

Bao khai rằng tên Nai, không can-thiệp gì đến việc của nó, mà a-tòng với nó là lẽ chánh-hội Yên, lý-trưởng Trước, thư-ký Rồm với tên Lợi kia. Nhưng chiều-xong như vậy không lấy gì làm chắc, hoặc vì nó thù bọn kia đi báo nó với tên Nai mà nó khai như vậy để thôi.

Cả hai đứa chưa can án lần nào.

Tòa xét xong, xử Phạm-ngọc-Bảo, phải 5 năm tội đồ và 100 francs tiền phạt; còn Đào-viết-Nai thì được tha.

***

Chiều hôm nay tòa án Đại-hình xử việc Nguyễn-hữu-Du giết vợ, là việc phiêm án Đại-hình trước còn hoãn lại.

Việc này, ngay khi xảy ra, bản quán đã trông thuật, chắc độc giả hãy còn nhớ.

Nguyễn là Nguyễn-hữu-Du, 25 tuổi, nhà ở phố Hàng-phèn, vì bất bình với vợ là Lê-thị-Bẹ, 22 tuổi, tự trước, vợ vẫn về nhà mẹ cuối là Mme Tinlợi, số 78 phố Bà-sông. Ngày 17 tháng năm tây, hồi 10 giờ sáng, Bá-Du phiêm phàm lại nhà mẹ vợ, chỉ-cọ với vợ mấy câu, đâu là những câu trách vợ bạc đeo, không giữ lòng trinh tiết với mình; vợ cãi lại mấy câu, thì Bá-Du quát lên rằng: «Đờ vô nghĩa, tao giết đi cho rồi», rồi tức khắc rút dao mổ bầm vằm mấy nhát vợ. Thị Họ chết ngay, trong mình phải đến hơn hai chục vết thương, một mảy bị bầm nhừ ra.

Người đầy tớ nhỏ vợ, tên là Đỗ-văn-Bái, chạy đến ngăn, cũng bị Du chém phải đái và tay bị thương.

Du giết vợ xong, ung dung đến sở cảm tù tội và nói rằng bắn giết con dân bà bội bạc thất tiết đi, để làm gương cho kẻ khác, chứ không hối-hận gì cả.

Lúc bản báo lên-hành thì tên kẻ còn đương xét hỏi.

CÁC NHÀ DÙNG ĐỒ ẢNH NÊN BIẾT

Vì hiệu báo chế Montès, 54 phố Paul Bert, Hanoi mua nhiều, và mua được rẻ, nên hiệu ấy lại có thể bán được các chất Hyposulfite de Soude, Bisulfite de Soude, Sulfite de Soude, Hydroquinone, và tất cả các thứ dùng vào nghề ảnh, theo giá rất rẻ.

Vậy ông nào hãy giá.

Tòa án binh. — Tòa án binh họp ngày hôm qua để xét những việc sau này :

Đào binh. — Bùi-văn-Giao lính khố đỏ tại Bảo-lạc vì ỷ-lại quốt sự công việc nhà binh rằng nó, cho nên bỏ trại binh trốn vào rừng ở mười hôm và chỉ ăn toàn bắp ngô; sáng ngày 13 août người ta tìm thấy Giao đang ngủ ở một khe sỏi, liền đánh thức dậy đem về trại. Giao có một cái sơ-mịt phơi ở bãi có trong khi ngủ thì bị mất trộm. Vì thế mà quan binh khép vào tội đào binh trong lúc binh yên và lấy ấn nhà binh đi mất. Tòa xét xong, xử Bùi-văn-Giao phải ba tháng tù án treo.

Lại một lính Tây *Lê-đương* nữa cũng phạm tội đào binh là Markwoldh Willy ở Lạng-sơn, những người này thì không trốn ở trong xứ mà ra khỏi địa giới.

Số là sáng ngày 3 juin trại lính Lang-sơn gọi tên thì thấy vắng mặt Willy, sau xét ra người ấy sang Long châu cưỡi theo quán bến Tàu. Hỏi thì Willy đã là tại người đội mắng tàn tệ, cho nên nổng nóng rượu say, đến đêm lên Kỳ-lừa, sáng sớm hôm sau hỏi thăm đường về tại người ta lại cho hai thằng bé con chỉ sang lối Long-châu, cứ đi mà không biết. Sang đến Long-châu quan lính sự Pháp cho ba đồng bạc cùng lương thực ăn mà bắt trở về Lạng sơn. Đó là cứ-chứng của người lính ấy, nhưng ký thực tòa xét ra rằng Willy khi ở Tàu có lĩnh của một quan võ Trung-hoa 20 đồng bạc và lương thực cùng quần áo thường để mặc mà bỏ áo nhà binh, khi tới tỉnh sự Pháp thì Willy lại nhận là người Nga ý đúng đã chực theo quân Quảng-đông. Tòa xét xong, xử Markwordh Willy phải 6 tháng tù.

Ẩn cắp gà — Hoàng-văn-Giao là lính khố đỏ, trong khi giờ ngài phép ở nhà lên ngay sang làng đồng ấn cắp được mười con gà đem về nhà chặt lông và nhuộm cánh để người ta không nhận được. Nhưng mà cái mưu đó cũng không giấu được. Tòa xét quả là ăn cắp, nên tên Giao cũng phải phạt 6 tháng tù.

Cược tập trận ở Lạng-sơn. — Mấy hôm nay các quân lính khố đỏ, lính pháo thủ, các đội súng cối xay, tàu bay, xe phá lấy của các đại quân ở trung-châu đều kéo lên Lạng sơn làm trận để tập trận như thể là khởi chiến sự vậy. Nguyên là theo lệ hàng năm, nhà binh mỗi năm tập trận một lần tại Lạng-sơn và đường của Thông ở Sơn-tây. Cuộc tập ở Sơn-tây đã xong rồi còn cuộc ở Lạng-sơn thì cũng sắp xong.

Nhà nước tạm ô-tô — Phủ Thống sứ vừa sức một hội-đồng đến ngày 24 và 29 tháng này thì họp để nhận 2 chiếc ô tô mua cho sở Công-sĩ ình Ai-lao và 7 chiếc cho các sở thuộc phủ Thống-sứ.

Nhân dân đại-biểu. — Đến ngày 16 janvier 1927 này, các nhà thầu Pháo-yêu sẽ bầu cử lấy một người vào nhân dân đại-biểu viện thay M. Ng-văn-Hiếu là đại-biểu cũ mệnh một.

Ngoại quan-lại. — M. Ngô-mạnh-Nghinh, tri-huyện hạng ba huyện Cẩm-khê (Phú-thọ), nay đổi tây quyền quan Công-sứ Bắc-ninh.

M. Ng.-đình-Siêu, tri huyện hạng ba ở Hà-đông, nay bổ đi tri-huyện Cẩm-khê.

M. Trịnh-công-Thành, thừa-phái hạng nhì, bắt hạn nghỉ, nay bổ đi huyện Thư-trì (Thái-bình).

M. Đào-huy-Trân, thừa-phái Thư-trì, nay đổi đi phủ Bình-giang (Hải-dương).

QUẢ BIỂU

Kể từ hôm nay cho đến thứ sáu 24 Décembre này. Bản hiệu để ra rất nhiều bít tất dài bằng lụa để biếu.

Nếu quí khách nào mua được từ 5 đồng giờ lên bản hiệu xin biếu một đôi.

V. DEMANGE Hanoi

PHÒNG - THĂM - BỆNH

CỦA QUAN

Y-khoa Bác-sĩ MAURICE LOUBET

Thương khoa độ ngũ đẳng Bác-sĩ hội-viên. Nguyên chuyên về ngoại-khoa tại bệnh-viện Tunis, Fez, Rabat, Casablanca Port-Said (Ai-cập) Huế.

Nguyệt khoa, hộ-sinh, chiếu xạ-tế và các thứ bệnh lậu, bệnh gian, mai

CHUYÊN-MÔN KHÁM BỆNH: Buổi sáng 7 giờ đến 11 giờ — chiều 14 — năm giờ —

KHÁM BỆNH : Giá 3 Đồng một lần

XIN GIẤT LẤM-CHƯƠNG Số 1 Phố Đồng-thăm bệnh tại HƯƠNG SỐ 1 phố

GIẤY nói số 236

Dùng nước uống nóa nên cẩn thận.

— Quan Đốc-lý khuyên nhân-dân thành-phố nên đun nước rồi hãy uống vì rằng nước ở các đồng nhà máy nước đem lên hôm phân mới rồi xem ra không được tốt.

Nhân tiện quan Đốc-lý lại bảo rằng các máy mới để lấy nước nay mai sẽ đem đặng.

Việc ân cấp của công-ty xe-lửa Vân-nam. — Số tiền của công-ty xe-lửa Vân-nam bị ăn cắp nay mới biết rõ là 24.000.

Tiền phụ cấp xe đạp. — Các người làm việc có tên sau này có xe đạp đăng vào việc công nên đều được trợ cấp mỗi tháng số tiền như sau này :

MM. Đỗ-như-Tuyết, chef d'équipe ở Ninh-bình 3$00; Đặng-đình-Quý ký vẽ ở Sơn-tây 3$00; Lê-đình-Viêm chef d'équipe ở Thái-nguyên 4$50; Quách-văn-Trí chef cantonier ở Bắc-ninh 3$00; Ng-văn-Thanh chef chantier thượng hạng ở Hanoi 3$00; Ng-văn-Tu chef chantier thượng hạng ở Hanoi 3$00; Lê-văn-Phiên chef d'équipe 3$00; Hoàng-xuân-Hoan chef d'équipe 3$00; Phi-vinh-Hoa thị dịch ở Hanoi 3$00; Trịnh-huy-Lý thị-dịch ở Hanoi 3$00; Ng-văn-Chi thư-ký Hanoi 3$00; Phạm-đình-Vinh thư-ký Hanoi 3$00; Ng-như-Can thư ký Hanoi 3$00; Đào-văn-Quế thị dịch Hanoi 3p.00; Nguyễn-năng-Bách thư-ký Hanoi 3p. 00.

Nguyện học-sinh. — Các viên phụ biện có tên sau này đều được thăng giáo học thì sai lớp sự.

Kể từ 1er décembre 1926

MM. Hoàng-ngân-Hai, Vũ-văn-Mai, Phạm-quang-Bình.

Kể từ 10 décembre 1926

MM. Nguyễn-văn-Thai, Nguyễn-văn-An, Ngô-đức-Dinh, Tự-văn-Cơ.

Kể từ 31 décembre 1926

MM. Cao-như-Thang, Bùi-quý-Bảo, Ng-v-Tư, Lại-xuân-Đông, Phạm-bá-Giáp, Ng-v-Minh, Nguyễn-duy-Can.

M. Phạm-văn-Bính, giáo học thi-sai lớp sự trường Tây đăng (Sơn-tây) và M. Vũ-đình-Tảo, lính phụ biện, tại trường Lẻ xá, huyện Duy-tiên (Hà-nam) được thi chức.

M. Lê-văn-Thu, giáo học thi sai hạng tám, được thêm hạn nghỉ thứ ba nữa là một năm.

M. Nguyễn-hữu-Châu, giáo học thi sai hạng bảy trường Hàng-kênh, huyện Hải-an (Kiến-an), được phép nghỉ 30 ngày.

Thưởng hàm. — M. Nguyễn-văn-Sanh, lý-trưởng, Ng-văn-Khanh, phó lý làng Đại-tráng, tổng Bố xã, huyện Võ-giàng (Bắc-ninh), nay đều được thưởng tăng cửu-phẩm văn giai (9-2).

Bột-ta. — Nguyễn-đình-Bộ quản làng Văn-chương, huyện Hoàn-long, bị thưa là bột ăn một miếng tiền của Nguyễn-đình Gi, ở số 37 phố hàng Lọng, nay đã bị bắt giam xét.

Cướp đường. — Hồi 11 giờ đêm hôm 13 décembre, một người đàn-bà tên là Nguyễn-thị Nhạn, 30 tuổi, bán chiếu dong, khi đi qua nhà máy nước chợ cũ một đứa lại ôm cổ lấy đi cho một đứa nữa đứng đằng sau thì giơ tay lấy mất 6 đồng và lợi cái khăn vuông trên đầu. Sẽ tầm đã bắt được một đứa tên là Hoàng-văn-Khe tức Thăng can vào việc ấy, đã giải ra tòa án xét hỏi.

Trộm — Đêm 15 décembre có kẻ trộm phá cửa vào nhà M. Duvillier ở phố hàng Bẩy số nhà 39 lấy ăn trộm quần áo và đồng hồ cẩn đất tờ. Sáng hôm sau người bồi đi tìm ở phố Thanah-giám gặp tên Hoàng-văn-Sửu mang cái áo tơi, nhận ra là của mình, bèn hỏi tên Sửu thì nó chạy, nhẩy qua tường trốn vào trong giám. Người bồi đuổi bắt được nó đưa lại sở mật thám xét hỏi thì nó thú nhận vào ăn trộm nhà M. Duvillier

KÍNH CÁO

Kể từ ngày 23 novembre 1926, Monsieur Jam cổ-đông của Công-ty Bartholomeau Jam et Cie ở Bến-thủy không có dự phần ấy nữa. Công-ty từ giờ do Monsieur Bartholomeau thu lợi, đặt hiệu là Bartholomeau et Cie. 5.957

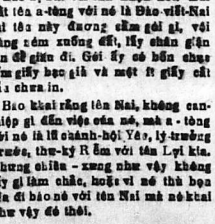
CHỈ CÓ MỘT THỨ THÔI

Thuốc đau mắt vàng rất công-hiệu mà quý-khách đã hoan nghênh bấy nay thì ở trên lọ thuốc phải có biên rõ « *COLLYRE JAUNE selon la formule du Dr Casaux* ».

Thuốc cũng vàng, giấy gián lọ cũng vàng mà giấy bọc cũng vàng, các quý khách nên đòi bằng được như thế thì mới khỏi nhầm. 800Q

Đã in xong lịch năm 1927 rồi. — Xin kính-cáo để các quý-khách đại công-thương nhàng của tờ giá xa gần biết là lịch năm 1927 của bản-quán đã in xong, vậy ai muốn mua buôn hay mua lẻ thì xin kíp đến bản-quán mà chọn các kiểu vẽ, kẻo chậm ra thì các kiểu vẽ đẹp người ta trọn hết mất.

Sau đây bản-quán xin thử in ngày mồng một Tết ta sang năm ra làm mẫu để các ngài xét thì đủ biết lịch của bản-quán rõ ràng tiện lợi hơn các thứ lịch khác là thế nào :



Giá lịch của bản-quán bán như sau này :

Từ 100 trở lên. . .	0$35 một
Từ 50 đến 99 . . .	0 40 »
Từ 1 đến 49 . . .	0 45 »
Tiền cước 1 quyển .	0 25 »
2 quyển	0 40 »

Các ngài ở xa, muốn mua lẻ tưởng nên rủ nhau mua chung cho nhẹ tiền cước thì hơn.

Ai muốn hỏi gì, xin cứ viet thư về cho ông Quản-lý nhà in bản-quán như sau này :

M. Đôi toàn-Thâm
61-63, Rue du Coton, Hanoi.

Tin sau cùng

Bình tình Nhật-hoàng

Nhật-Độ của Nhật-hoàng đã bớt, cung sẽ thân vẫn lo, Nhiếp-chính-vương lưu ở Hayama; mà cầm quyền chính trong nước. Hiện đã đặt một đường điện-thoại nối thẳng Tokio với Hayama

Việc bình định ở địa hạt Maroc của Tây-ban-nha

Tại địa hạt Tây-ban-nha ở miền Ceuta, Tétouan, và Larache, bọn khởi nghịch lại bỏ đảng, chúng lại đánh các đội quân tải và các đồn nhỏ. Lại có đánh một toán quân Tây-ban-nha, và bắn quan chưởng-binh bị thương.

Tòa nội-các nước Đức

Tòa nội các đồng thanh quyết nghị điều đình với các đảng để lập một tòa nội-các liên hiệp. Đảng thứ-dân đang trung-cung, đảng dân-chủ, đảng xã-hội, nói rằng sẵn lòng điều đình, nhưng đảng xã hội lại yêu cầu tòa nội-các phải từ chức đi đã.

Việc bảo-sử nghị viên ở Pháp

Trong bài tuyển cáo với các nhà báo, hội đồng trị sự của đảng cấp-tiến, ấn định cái cách sách về việc bảo cử nguyên-lão nghị-viện, có nói đến lần bỏ về thứ hai, thì đảng cấp-tiến đã hoà với đảng xã-hội.

A. R. I. P.

VIỆC BẮC-KỲ

HAIPHONG

Bệnh dịch tả. — Bệnh dịch tả ở đây cũng như ở Hanoi vẫn cứ dằng dai mãi không thôi. Ngày hôm kia lại nằm người mắc bệnh phải vào nhà thương. Bệnh dịch tả nhiều nhất là ở các phố Khách và những phố giáp ngoại chân.

Mấy hôm nay trời mưa mà nước máy lại không có, nhiều nơi phải ăn nước ao nhỉ bệnh dịch tả cũng khó lòng mà tiệt ngay được.

Nghỉ lễ Noël và tết đầu năm. — Nhân dịp ngày lễ Noel và tết đầu năm sắp trường kỳ-nghỉ thực-hành ở Bắc-kỳ nghỉ như sau này :

Lễ Noel nghỉ ngày thứ bảy 25 và chủ nhật 26 décembre 1926.

Tết đầu năm nghỉ từ hôm 31 décembre 1926, thứ bảy 1° và chủ nhật 2 Janvier 1927.

Ngon tàn thấy. — Vân rồi một chiếc tàu Khách tên là « Nam-hải » chạy đến sông Vân-úc thì xảy ra một chiếc thuyền chở đầy. Những hàng-hóa trong thuyền bị mưa ẩm hết cả. Sở mật-thám đã xét xong việc ấy và đã độ biện-bẩu sang tòa án để nghị xử.

Về số đánh người. — Ng.-văn-Trọng 33 tuổi làm nghề *chauffeur* xe ô-tô nhà số 10 phố Đường-sắt của việc vì về số đánh người bị thương thì tên Thượng-thẩm Hanoi phạt 8 ngày tù, đã có trát sức cho sở mật-thám bắt về và giải vào đi-lao.

Ngạn ô-tô. — Hồi 9 giờ sáng ngày 15 trước xe ô-tô số T. 3385 do M. Chantrel bỏ lái đi đến đầu phố Paul-Bert rẽ ra phố Amiral Courbet thì va phải chiếc xe ô tô của ông bay số T 1686 do một người lính tên là Liệu cầm lái. Cả đôi bên không thiệt hại mấy tí; may một điều là người không can gì.

Giải ra ngoại châu. — Ngày hôm qua lính cảnh sát bắt được một tên ăn mày đi trong thành-phố thì đã bắt về sở cẩm để giải ra ngoại-châu.

Trộm cắp. — Nguyễn-văn-Biền tức Béo 19 tuổi làm nghề nấu bếp nhà ở trong một ngõ phố Marine bên Hạ-lý bị thưa ăn cắp nên sở mật-thám đã cho bắt đã xét.

Trần-thị-Bội 40 tuổi làm nhu ở sở máy gạo Tây ăn cắp gạo của sở ấy nên bị bắt giải vào tòa án để nghị tội.

Đình-đình-Bình làm nghề thợ sơn ở số nhà 35 phố Bonnal mất trộm mấy cái quần áo đáng giá 26$60.

Lê-văn-Sở làm cai xe cho hiệu P. P. H. N. ở đường Lạch-tray trình mất trộm một cái xe đạp hiệu J. B. Louvet số 75902 đáng giá 25$.

Lê-văn-Sắp 30 tuổi nhà ở An-biên mất trộm quần áo và tiền bạc đáng tất cả là 16$.

Phạm-văn-Tân 52 tuổi làm cai sở máy gạo nhà số 7 phố Central Hợ-lý mất trộm hàng hóa đáng giá 41$ 85

Chương Yang chủ hiệu Hop-Long ở số 91 phố Marine bên Hạ-lý có đơn trình mất trộm mấy bì gạo của hiệu ấy.

PHU-THO

Kẻ trộm như rươi. — Bị này đã gần đến tháng tới, cho nên các phố không mấy đêm là không có kẻ trộm, mới có mấy tối nay mà phải mười làm nhà bị trộm vào, nhà mất nhiều, nhà mất ít đã đành, mà lại bị thương đến người nữa.

Đêm mồng mười rạng ngày mười một ta vừa rồi, một bọn kẻ trộm đi hơn hai mươi đứa kéo vào nhà thị Phát ở phố Bộ-tam vào phá chuồng lợn bắt mất ba con lợn to giá đáng 80$. Nhà chủ chạy ra bị nó đánh nằm quay ra. Lại những nhà lăng dũng cũng chạy ra giữ chuồng lợn cũng bị chúng nó đánh người vỡ bị gãy hẳn một bên chân, chẳng chạy ra sao, nó cũng đánh rồi. Hai vợ chồng người này tên là thầy Tự-Huy; một nhà Khách bên cạnh nhà thầy tự Huy nghe tiếng kêu to chạy ra cứu thì lại bị nó đánh nốt gãy cũng nằm quay ra. Sau có một người lính cảnh-sát tên là Nghề đi tuần ở xa nghe thấy tiếng kêu trộm, chạy lại cũng bị chúng đánh tối tăm mặt mũi, cũng bị trọng thương. Vì thế bây giờ chưa phải là lúc gần sáng thì chúng còn đánh nhiều người bị thương nữa, vì sáng mất rồi, cho nên chúng cố không lọn mà đi cho mau. Thế là năm người bị trọng thương sẽ đều phải ra nhà thương phục thuốc.

Không thấy trộm nào mà lại cả gan, quá cướp giật như vậy. Mong rằng sẽ cảnh sát cho tuần-phòng riết để tháng tới một này dân sự được yên ổn khỏi phải lo sợ như mấy tối nay :

BẢO-HA (Yên-bái)

Chợ mới tại Bảo-hà. — Ngày 25 décembre 1926 (tức là 21 tháng 11 ta. Đốc Bảo-hà sẽ khánh thành chợ mới. Từ trước đến nay đã hai lần mở chợ mà không thành, nay hẳn hà cơn lấy làm mừng lắm.

Người dưới đường xuôi trường cũng nên rời gót lên đây mà xem những sản vật khác hẳn trung châu như gà ác, chó mèo sáo thước hàng khó mà ba con fa xưa nay vẫn cống nhận là của lạ của tốt, đều là của những thổ, mán, xá mang ra trong những ngày hội chợ có lệ nhiều lắm.

Ngày đăng đàng huyện-ủy định mở hội trong ba ngày và mời cả các quan Tây Nam về xem hội trong mấy hôm đó, lại có cả phường hát ở trung-châu lên hát nữa. Quan huyện-ủy ngài định rằng đến những phường hát Thổ, Xá, Mán về luyện tập để hát trong mấy hôm hội. V. lai cảo.

LỆ MUA BÁO

Xin nhắc lại để các ngài được biết rõ rằng : tiền mua báo thì phải trả trước. Vậy nên hễ quá ông nào mua thì gửi tiền cho : bổ không có tiền gửi cho giấy mua thì bản-quán không trừ lại. Mua báo thì tính từ rằm hoặc mồng một tháng tây trở đi cho gọn.

Các cuộc vui chớp-bóng

CINÉMA PALACE HANOI

Từ thứ tư 15 đến thứ ba 21 décembre 1926

MON GOSSE

Đại hài-kịch 5 đoạn vui xuất trò

FAMILY - CINÉMA HANOI

Từ thứ tư 15 đến thứ sáu 17 decembre 1926

L'AVION FANTOME

Ciné Roman en 12 Episodes 3e & 4e Episodes

Từ thứ bảy 18 đến thứ ba 21 décembre 1926

UNE RUSE DE FEMME

Phim-ảnh Tân 20 đoạn

của hội làm phim-ảnh Tàu ở Thượng-hải

Chuyện hay cảnh lạ và vui

Quan Đốc-tờ Bi-cơ-n an

Y-khoa tiến-sĩ

Chữa các chứng bệnh đàn ông, đàn bà, con gái, các chứng khí hư, các bệnh về tử trường, cảm và ngứa nước, các bệnh lậu, giang-mai, lở, đau mắt, các chứng sài trẻ-con.

Phòng khám bệnh chính tại phố hàng Gà số nhà 33, Hanoi, ông nói 314.

Quan Đốc-tờ có cả nhà cho người đẻ, người ốm đến nằm, ai cần lại hỏi.

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

Les misérables

(Suite)

...Leurs stations à la chapelle sont interminables. Quant à un nombre et à la durée de leurs prières, nous n'en pouvons donner une meilleure idée qu'en citant le mot naïf de l'une d'elles : *Les prières des postulantes sont effrayantes, les prières des novices encore pires, et les prières des professes encore pires.*

Une fois par semaine, on assemble le chapitre : la prieure préside, les mères vocales assistent. Chaque sœur vient à son tour s'agenouiller sur la pierre, et confesser à haute voix, devant toutes les fautes et les péchés qu'elle a commis dans la semaine. Les mères vocales se consultent après chaque confession, et infligent tout haut les pénitences.

Outre la confession à haute voix, pour laquelle on réserve toutes les fautes un peu graves, elles ont pour les fautes vénielles ce qu'elles appellent *la coulpe*. Faire sa coulpe, c'est se prosterner à plat ventre durant l'office devant la prieure jusqu'à ce que celle ci, qu'on ne nomme jamais autrement que *notre mère*, avertisse la patiente par un petit coup frappé sur le bois de sa stalle qu'elle peut se relever. On fait sa coulpe pour très peu de chose. Un verre cassé, un voile déchiré, un retard involontaire de quelques secondes à un office, une fausse note à l'église, etc., cela suffit, on fait sa coulpe. La coulpe est toute spontanée ; c'est la *coupable* elle-même (ce mot est ici étymologiquement à sa place) qui se juge et qui se l'inflige. Les jours de fêtes et les dimanches il y a quatre mères chantres qui psalmodient les offices devant un grand lutrin à quatre pupitres. Un jour une mère chantre entonna un psaume qui commençait par *Exe*, et au lieu de *Exe*, dit à haute voix ces trois notes : *ut, s, sol*, elle subit pour cette distraction une coulpe qui dura tout l'office. Ce qui rendait la faute énorme, c'est que le chapitre avait ri.

Lorsqu'une religieuse est appelée au parloir, fût-ce la prieure, elle baisse son voile de façon, l'on s'en souvient, à ne laisser voir que sa bouche.

La prieure seule peut communiquer avec des étrangers. Les autres ne peuvent voir que leur famille étroite, et très rarement. Si par hasard une personne du dehors se présente pour voir une religieuse qu'elle a connue ou aimée dans le monde, il faut toute une négociation. Si c'est une femme, l'autorisation peut être quelquefois accordée ; la religieuse vient et on lui parle à travers les voleir, lesquels ne s'ouvrent que pour une mère ou une sœur. Il va sans dire que la permission est toujours refusée aux hommes.

Telle est la règle de saint-Benoît, aggravée par Martin Verga.

Ces religieuses ne sont point grises, roses et fraîches comme le sont souvent les filles des autres ordres. Elles sont pâles et graves. De 1825 à 1830 trois sont devenues folles.

III

Sévérités

On est au moins deux ans postulante, souvent quatre ; quatre ans novice. Il est rare que les vœux définitifs puissent être prononcés avant vingt-trois ou vingt-quatre ans. Les bernardines bénédictines de Martin Verga n'admettent point de veuves dans leur ordre.

Elles se livrent dans leurs cellules à beaucoup de macérations inconnues dont elles ne doivent jamais parler.

Le jour où une novice fait profession, on l'habille de ses plus beaux atours, on la coiffe de roses blanches, on lustre et on boucle ses cheveux, puis elle se prosterne ; on étend sur elle un grand voile noir et l'on chante l'office des morts. Alors les religieuses se divisent en deux files ; une file passe près d'elle en disant d'un accent plaintif : *notre sœur est morte*, l'autre file répond d'une voix éclatante : *vivante en Jésus-Christ !*

A l'époque où se passe cette histoire, un pensionnat était joint au couvent. Pensionnat de jeunes filles nobles, la plupart riches, parmi lesquelles on remarquait mesdemoiselles de Sainte-Aulaire et de Bélissen et une anglaise portant l'illustre nom catholique de Talbot. Ces jeunes filles, élevées par ces religieuses entre quatre murs, grandissaient dans l'horreur du monde et du siècle. Une d'elles nous disait un jour : *Voir le pape de la rue me faisait frissonner de la tête aux pieds.* Elles étaient vêtues de bleu avec un bonnet blanc et un Saint-Esprit de vermeil ou de cuivre fixé sur la poitrine. A de certains jours de grande fête, particulièrement à la Sainte-Marthe, on leur accordait, comme haute faveur et bonheur suprême, de s'habiller en religieuses et de faire les offices et les pratiques de saint Benoît pendant toute une journée. Dans les premiers temps, les religieuses leur prêtaient leurs vêtements noirs. Cela parut profane, et la prieure le défendit...

(A suivre)

Những kẻ khốn-nạn

Bi-kịch tiểu-thuyết, của ông Victor Hugo
NGUYỄN-VĂN-VĨNH dịch.

(Tiếp theo)

...Những giờ phải vào đứng chầu trong nhà thờ thì nhiều mà lâu lắm, mãi-mãi không hết. Còn những bài kinh phải cầu và hạn giờ phải nguyện bao lâu, thì đấy không thể nói được, âu là trích một lời than-thở của một bà phước đòng ấy ra đây gọi là cho độc-giả hiểu ý : *Những kinh-kệ của các vị chực khuyết thì nhiều và khó ghê; của các vị còn thi-sai thì lại còn nhiều và khó nữa; của các vị thụ-pháp rồi thì lại ghê lắm.*

Mỗi tuần-lễ một kỳ hội-nghị; bà cai dòng chủ-tọa, các bà mẹ-có-lời-nói dự-nghị. Còn mỗi bà phước theo lần lượt đến qui trên tầng đá, to tiếng mà thú cùng hết thảy nhà-dòng, các tội-lỗi đã phạm trong tuần-lễ. Các bà-có-lời-nói cứ nghe xong mỗi bà thì lại hỏi nhau rồi khép hình-phạt.

Ngoài cái việc thú tội to tiếng đó, là để thú riêng những tội hơi nặng, còn những tội-lỗi nhẹ thì đã có một cách trừng-phạt gọi là *la coulpe*, tức là phải nằm sấp xuống mà lạy trước bà cai dòng trong suốt cả buổi lễ, khi cho đến khi nào bà cai-dòng gõ một cái xuống ván làm hiệu tha cho rồi thì mới được đứng dậy. Bà cai dòng thì các bà phước đều phải gọi là *mẹ chúng tôi*. Hơi có tội nhỏ-mọn cũng phải chịu phép nằm sấp đó. Đại loại như đánh vỡ cốc, đánh rách khăn trùm đầu, vô-ý ra chầu lễ chậm mấy phân lì phút, hát lễ ngoài giáo-đường sai âm một tiếng là đủ. Bà nào phạm lỗi thì tự phải trừng-phạt cách ấy. *Kẻ có tội* (tiếng này ở đây thật là đáng nghĩa) phải tự-xử, tự-phạt. Những ngày lễ và ngày chủ-nhật thì có bốn bà mẹ hát kinh, quyển kinh để lên một cái yên có bốn mặt bàn. Một ngày kia có một bà mẹ hát kinh cất giọng hát một bài đầu hết có tiếng *Ecce*, tiếng ấy bà chẳng hát bà lại đi hát luôn ba tiếng đấu đàn : *ut, si, sol* (như ta nói hồ, xừ, xang). Vì tội ấy bà phải nằm sấp trong suốt buổi lễ. Mà bởi trong khi bà nói nhịu, hết thảy các bà cười cho nên tội lại nặng lắm.

Khi bà phước nào có người gọi ra phòng tiếp-khách, nhất là chính bà cai dòng cũng vậy, thì cũng phải kéo khăn trùm xuống, chỉ được để hở cái miệng mà thôi.

Duy có bà cai dòng là được tiếp người ngoài. Còn các bà phước kia chỉ được tiếp những họ-hàng rất thân mới được, mà ít khi được tiếp lắm. Bất kì một người ngoài nào mà vào xin thăm một bà phước có quen-biết, hoặc đã yêu-thương thuở trước, thì phải điều-đình khó lắm mới được vào. Người đến xin thăm là người đàn bà thì có khi được phép; bà phước quen đó ra chỗ cửa sổ mà nói qua cái cánh cửa ván, cánh cửa ấy duy chỉ mở hẳn ra cho mẹ vào thăm con hoặc cho chị em mà thôi. Còn đàn-ông mà xin vào thăm thì không bao giờ được phép.

Đó là cái luật-phép dòng tu thánh Bơ-noa, nguyên đã ngặt rồi, ông *Martin Verga* lại còn bày đặt cho ngặt thêm ra nữa.

Các bà phước trong dòng ấy thì xanh, thì bủng, thì vẻ mặt buồn-rầu, chứ không vui vẻ tươi-cười như các bà đi tu dòng khác. Từ năm 1825 đến năm 1830 ba bà trong nhà tu ấy hóa điên.

III

Những điều nghiêm-khắc

Hạn chờ khuyết, ít ra cũng phải hai năm, có khi bốn năm; hạn thi-sai phải bốn năm. Chẳng mấy khi có bà phước thụ-pháp trước hai-mươi-ba hoặc hai-mươi-bốn tuổi. Nhà dòng tu này không bao giờ có nhận cho gái hóa được vào tu.

Các bà phước ở trong phòng vuông còn làm nhiều phép tự mình hành-hạ thân mình nữa, mà những sự ấy không bao giờ được nói cùng ai.

Đến hôm bà thi-sai nào được thụ-pháp, thì bao nhiêu xống-áo đẹp đem ra mặc cả vào mình, lấy hoa hồng trắng mà kết lên đầu, tóc thì chải cho nhẵn rồi lại uốn cho cong, đoạn rồi phải thụp xuống lạy; khi nằm xuống rồi, thì các bà kia lấy một cái vải đen trùm lên trên mình, mà hát bài kinh làm lễ cho người chết. Các bà phước lại chia làm hai hàng; một hàng diễu qua bên mình người nằm lạy, rên-rỉ mà nói rằng: *Chị chúng tôi chết rồi!* Hàng bên này nói thế thì hàng bên kia lại nói to tiếng hơn mà rằng: *nhưng mà sống ở Chúa Giê-du Ki-ri-xi-tô!*

Đương độ có cái truyện này thì trong nhà tu đó lại có một nhà nuôi nữ-học-sinh. Toàn là những con-gái các nhà qui tộc, phần nhiều là con nhà giàu. Trong số nữ-lưu nội-học-sinh đó có cô *de Sainte-Aulaire*, cô *de Belisson*, và một cô người Anh-quốc đội tên rất lừng lẫy trong tôn-giáo giới là tên *Talbot*. Những cô con-gái đó nhờ các bà phước giữ kín ở giữa bốn bức tường mà dạy-dỗ cho như thế, thì hấp-thụ cái tư-tưởng ghét đời mà lớn lên. Một cô trong bọn ấy ngày kia có nói với trước-giả rằng: *Ta những nhìn đó trải đường Ba-lê đà rùng-mình từ đầu xuống đến chân rồi.* Các cô học-sinh ấy bận áo xanh, đầu đội mũ bô-nê trắng, ngực thì đeo một cái hình Thánh Phi-li-tô bằng bạc mạ vàng, hoặc bằng đồng. Có mấy ngày lễ trọng nhất, là ngày lễ bà thánh *Marthe*, thì các bà phước coi trường, thì đặc-ân với các cô mà cho ăn-bận làm bà phước, và theo các lễ nghi của dòng thánh Bơ-noa mà làm trong suốt một ngày. Mấy lần đầu thì các bà phước cho các cô mượn áo thâm của mình. Về sau bà cai dòng coi sự lấy là phạm đạo, ra lệnh cấm hẳn...

(Còn nữa)

— Những bài từ đầu, đã in thành sáu quyển, một bên chữ Pháp, một bên quốc-văn, bán giá như sau này :

Phần thứ nhất.	Quyển 1	223 trang, bán.	0 $ 50	Ở xa phải trả thêm tiền
	— II	203 —	0 45	cước, mỗi quyển. . . 0$20
	— III	159 —	0 35	Cả bảy quyển gửi
	— IV	153 —	0 45	
	— V	153 —	0 45	
	— VI	179 —	0 65	
Phần thứ hai.	Quyển I	219 —	0 45	tính một gói . . . 2$70
	— II	271 —	0 60	

KHẢO VỀ Y-HỌC CỔ CỦA TA

Cẩm-nang trích lục

(Tiếp theo)

Chứng bệnh thuộc sáu khí dâm

Phong-chứng

Ngoại cảm nội thương

Ở Nguyên dụng-Hòa đã có nói : Phàm nhân thất tình : bảy trong, phép nên điều khí, không nên tư phong, dấu cho ngoại nhân có phong tà, cũng nên trước sẽ lấy nguyên khí đã, rồi sẽ trị đến ngoại tà.

Nếu răng cắn chặt lại thuốc để không lọt vào được thì dùng tế tân, bạc hà, bồ kết xoắn bằng hoàng tân mạt thổi vào lỗ mũi cho hắt hơi rồi hãy cho thuốc.

Như vậy mà không hắt hơi thì cho thêm xạ hương vào thuốc bột ấy mà thổi vào mũi như trước.

Hoặc dùng bạch mai bỏ hột cho lẫn với thuốc mà sát vào hàm răng khiến nước chua ngấm vào gân cho được mềm quai hàm để cũng là nghĩa mộc khắc thổ, vì lấy răng thuộc dương minh vị thổ.

Hoặc dùng những ô mai xát vào hàm răng cũng được.

Nội thương âm phong, tích thì là âm dương đều hư, bốn khí của năm tạng tự bệnh, mà âm hư thì nhiều hơn, nên kíp phải dùng sâm kỳ trợ phụ, để bồi cổ chân nguyên. Bằng bệnh còn hoãn được, thì trước hãy hóa đàm thuận khí, rồi sau sẽ bổ dưỡng dưỡng âm. Âm hư nhiều, thì nặng về âm dược. Dương hư nhiều thì nặng về dương dược. Âm dương cùng hư, thì tuần bổ cả khí lẫn huyết dần sẽ phong tà chẳng còn, không trị phong cũng khỏi, để tức là dưỡng huyết thì phong khắc phải tiêu giật. Vì rằng nội hư âm phong, tức là âm hư hỏa động, nếu dùng thuốc tân nhiệt thì không những là không khỏi bệnh, về lại nguy đến tính mệnh ngay.

Trúng phong tổng luận

Người ta ai cũng vậy, hộ vệ nhờ có âm dương mới mạnh có sức vị, thế thì tuyệt giới cả khí bức khí lạnh tinh người có sự mừng sự lo, những cái đó cũng đủ tổn thương nguyên khí. Nữa phương chi hoang dâm quá độ, lại tự mình làm cho hao hiệt tiêm vậy muốn cho không mắc chứng bạo ốc, thì sao cho được ? Vì rằng : khí hư thì không sinh huyết, huyết hư thì nhiệt nổi mà sinh phong, hư phong phiến động, thì khí phải phá việt ra ngoài, ngoài có sẵn nhân, thì lập tức gây nên chứng bệnh. Khi đó khí nghịch sinh hỏa, nhiệt tụ sinh phong, tà dịch kết lại tức là đàm, nhân thấy tràn lên tức là rãi, bệnh phát dữ tợn, khác nào như gió to, sấm dữ, sóng vỗ, rồng bay, thế mới biết phong là nội hư âm phong, chứ không phải là phong tà ngoại cảm, chớ nên lạm bệnh, chỉ trong vụt chốt, mà tính không nhân có chứng ngoại cảm, như buốt đầu, ngạt mũi, ghê rét, sợ gió chút nào.

Vậy tiếp phải nên bổ tinh, bổ khí, bổ thận, chữ đừng có giáng hỏa giáng đàm, giáng khí, theo như ý ông Đông Viên ông Hà-Gián, cốt chỉ bồi dưỡng chân nguyên khí huyết, mà nhất thiết không trị đến phong, thế mới thật là chí đáng.

Có người bảo phong chứng bổ tả, trước hết phải dùng tô hợp ngưu hoàng cho được thông quan lợi khiếu. Có biết đâu rằng : nhiệt tà bế tắc quan khiếu mới nên dùng ngưu hoàng, bàn tà bế tắc quan khiếu, mới nên dùng tô hợp, bằng là hư chứng, thoát chứng, mà dùng ngưu hoàng tô hợp, thì uống rất miệng là chết ngay.

Trúng phong mạch hậu

Mạch phù huyền vô lực là phong.
Mạch phù hoạt bất tinh là đàm.
Mạch phù sác hữu lực là hỏa
Mạch trầm huyền hữu lực là khí.
Mạch trầm thực hữu lực là thực kết.
Mạch trầm sác và sáp là huyết ngưng.
Mạch trầm huyền cấp bách, là đàm thổ khí mão.
Mạch hư tán là nguyên khí bạo tuyệt.
Xích mạch không ứng hoặc trầm hoạt vi tế, là hạ nguyên vô căn.
Xích mạch phù mà vô lực, là thận khí hư.
Xích mạch hồng huyền và sác là thận âm hư.
Mạch hoãn hoạt, hoặc phù hoạt, hoặc hoạt sác hữu thần, là bệnh dễ chữa.
Mạch huyền hoạt, hoặc phù sác, hoặc hồng đại là bệnh khó cứu.
Xích mạch tuyệt, là hạ nguyên tuyệt.
Thốn mạch, quan mạch, hư hoạt mà không đại, là chân khí tán.
Phù mạch (ấn mạnh tay vào thì không thấy, mà sẽ nhẹ tay nương nương lên, thì mạch lại phồng to và nẩy mạnh) là bệnh thuần dương vô âm, thì bất trị.

Lời dặn

Sáu kinh mạch đã có nói lược ở trên quyển đầu.

Trúng phong mất tiếng

Mất tiếng tạo là a phong, cảo là vì phong là ngưng đọng ở yết hầu, cho nên lấp khiếu mà thất âm.

Trị nên hai tiểu tục mệnh thang, bổ phụ-tử gia thạch cao xương bồ.

Thiết âm hậu âm

Âm nghĩa là âm ở trong cổ không nói ra được.

Người ta tiếng nói rõ ràng, nhờ có nhiều cơ thể và mạch lạc hợp lại làm thành một bộ máy, như thể cái kèn hát vậy.

Hậu lung (tiểu khí quản) là cổ đưa hơi lên ra ngoài. Hội yếm (ống hụ) là cái cửa đóng mở ở cổ phát tiếng ; lỗ là máy ; môi răng là cái quạt máy ; toàn cổ (cho khí quản phình to ra ở giữa trước cổ), là chỗ thần khí họp ở đó mà phát tiếng to, nhỏ nơi cái kèn kèn. Kinh mạch ở tâm tạng thông lên cuống lưỡi và bao nhiêu lạc mạch thả ra thì âm thanh âm quyết âm kinh, cũng đều bám vào trên dưới hoặc chung quanh lưỡi cả, nếu phong tà phạm vào bộ máy ấy, thì âm ấy mà không nói ra được, vì đàm rãi bị tắc mạch đạo.

(Còn nữa) Phùng-năng-Tĩnh.

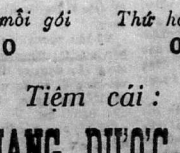
VẦN UYÊN

Thuật hoài

Cuối làn cọ trước sân đã nở,
Giấc hành mến hơn-hở mừng xuân,
Mấy lời kể chúa Đông-quân,
Mà người trong hội hồng-quần là ri.
Tả vẻ trụ gió vai gánh vác,
Chân giang-hồ gặp bước long đong,
Nhờ nhàng nước đục hại trong,
Ngoài hai mươi triệu tỉ-tông Tiên-[rồng.
Sông hoàn-hải mênh-mông tranh-[sanh,
Thả hương khuê mượn cảnh tiêu-[tao,
Cương-thường giữ lấy chí-cao,
Mặt xanh chẳng để ai vào bấy nay.
Con tạo khéo vần xoay cũng khác,
Hội trong-phòng tới bác gặp nhau,
Cuộc đời xem suộc bể dâu,
Có khi tới bác gượng sầu làm vui.
Gan vàng đá với người tri-thức,
Mài trần ai mấy bực trải qua,
Có chăng ta biết sự ta!!!. . . .

THUỐC TRỊ NÓNG LẠNH VÀ RÉT

rất linh-nghiệm, rất có tiếng



Phải mua thứ hiệu con Bướm-Bướm mới là thứ thiệt.

Mỗi trong vẻ thuốc có gói theo giấy chỉ cách dùng, hãy y theo cách chỉ mà dùng mới thấy hay.

Thứ bột mỗi gói 0$10 — *Thứ hoàn mỗi ve* 0$10

Tiệm cái :

ĐẠI-QUANG DƯỢC-PHÒNG

46 bis, Tổng-đốc Phương, Cholon

Có gởi bán cùng mấy tiệm thuốc bắc khắp cả xứ Nam

Thư gửi đưa bạn

Xem truyện Lưu-Dương để giải sầu,
Trong lòng nhớ bạn đã bao thâu,
Tập thơ vui thử hòa cùng bạn,
Lấy bút đề thơ để nhớ nhau.

Long-bối Ng-hy Tái

Phong rao

I

Đêm thanh tựa cửa trông sao,
Tưởng chừng sẽ quản lòng nào nỡ quên
Trời cao cao tít ngàn trùng, [tầng,
Hỏi rằng ai có thấu lòng ai chăng!

II

Mịt mù rừng thẳm núi xa,
Bảng khuâng với cảnh trước ta nhớ người
Bèo non gió thổi bao nhiêu, [lòng.
Ngẫm câu chung-hợp thế càng bao nao

III

Ngày ngày gửi một bức thư,
Thư đi đi mãi, thư về về không!
Những ai trì-lý tây đông!
Năm xu tiếc mãi không thông tin về

Thế-Xương

Các việc linh tinh và đấu giá

Ngày 21 décembre 1926 hồi 10 giờ. — Tại sở Binh-lương (Intendance) Haiphong đấu giá mua 700.000 litres rượu vang đỏ (chia làm 9 lô).

Ngày 24 décembre 1926 hồi 10 giờ đấu giá mua than cho sở Hàng-hải (Service Maritime) trong năm 1927.

Ký quỹ tạm 1000 $ 00

Đến ngày 10 janvier 1927 hồi 16 giờ tại sở Công-chính Hanoi sẽ đấu giá làm một cái nhà gác sinh cho tỉnh Hà-đông.

Việc làm đáng 11.952 $ 28.

Ký quỹ tạm 200 $ 00.

TAXÉOL ROGIER

Thuốc chuyên-môn rất mạnh để trị bệnh lậu. Trị các bệnh như Gonorrhée. — Cystite. — Catarrhe vésical rất hiệu. — Là một thứ thuốc mới các ông thầy thuốc ở thuộc-địa đều khuyên dùng thuốc ấy.

Giá một lọ : 1 $ 00

Bán tại hiệu Báo-chí

L. BLANC

11, phố Paul-Beri, Hanoi

Đoản-thiên tiểu-thuyết

Mảnh gương mờ

Gương đời ta lấy soi chung,
Thử xem trong bọn quần hồng mấy ai?
Đã mang hai chữ sắc tài,
Cái đời bạc mệnh là đời bỏ đi.

Bây giờ vào hồi 9 giờ tối, ở con đường trắng sóa, Hồ-tây bốn bề im lặng, cây cối đìu hiu, sóng cồn róc-rách. Ở dưới những gốc cây đa có đôi giai gái đương to nhỏ tự tình. Đôi giai gái ấy là ai mà đương cái lúc đêm khuya quãng vắng đưa nhau đi gần bờ thề nguyền, có phải con nhà gia-giáo không. Hay là những phường trên bộc trong dâu, tưởng cũng nên tả cái sắn của người bất hiếu nữ này cũng một tay sổ-thanh nọ, cho bọn nữ lưu ta lấy đó mà sửa mình, chớ nên noi theo gương mờ tối để ô danh ngàn thuở.

Nguyên người thiếu nữ cùng đi với tình nhân đó là Liễu nương con ông Phán làm ở một sở công, người hiền lành chính trực, ông sinh được một gái hai giai, cô thiếu nữ đó tức là con gái nhớn; tuổi cô năm nay xuân xanh chừng trăng tròn só lẻ, cũng lắm nơi tin đi mối về, nhưng chưa nơi nào vừa ý, bởi vậy cho nên vẫn tấm thuyền đợi khách. Trước kia cô còn ở Nam-định theo cách buôn bán làm ăn, ăn mặc nhã nhặn thùy mị. Từ khi ông Phán đổi lên Hanoi thì ông mang cả gia quyến lên để tiện việc ăn làm. Khi cô lên Hanoi đến giờ vẫn buôn bán làm ăn như thường, nhưng ngán thay! gần mực thì đen, gần đèn thì sáng, cô đua chị đua em ăn mặc một cách xa hoa phù phí, nào khăn tua, nào ô đầm… Lạ gì bả tài có tài cả sắc thì cái ái tình nó lại nồng nàn, cái giây tình nó dễ buộc chặt. Hôm đó vào ngày rằm, cô mang vàng hương đi lễ đền, lúc ra về đến đầu làng Trứng bỗng đâu gặp một chàng công-tử ăn bận âu phục, tay xách ba-toong, đầu đội mũ phớt, chân đạp giầy ban, con mắt đa tình, cái mồm cười nụ, khiến cho ai cũng phải trăm mối ngẩn ngơ, ấy đó giây tình nó thắt buộc nhau từ đấy thật là:

Người đâu gặp gỡ làm chi,
Trăm năm biết có duyên gì hay không?

Trên con đường trắng sóa, ngọn gió ào ào, lá bay lách-tách, đôi bên tịch mịch, cây cối âm hư, có một đôi giai gái đang tỉ-mỉ khóc lóc âu sầu nửa nói nửa ngừng, hình như gần bị cái cảnh gì nó bắt buộc phải xa nhau. Nguyên từ khi Tân lang, (tức là công tử âu phục) gặp được Liễu-nương thì luống những trộm nhớ thầm thương mà đêm ngày mong tưởng, những khi mà Tân-lang đi qua nhà Liễu-nương bị đôi thu ba lóng lánh kia nó đưa đẩy thì làm cho sóng tình lai láng cuồn cuộn mà âu sầu, nào khi ném thơ, nào hỏi trò chuyện, đã kết thành một đôi chung tình rất là thân ái, nhưng ngán thay! cơ trời biến đổi, lang thương bấy vẽ làm cho người ta đang hợp mà tan, mẹ cô mới mất, nên hôm đó mới phải gọi Tân-lang ra than thở đôi lời. — Cậu ơi! hôm nay em sở dĩ hẹn cậu đến đây là vì chúng ta gần phải xa nhau đây cậu ạ! Em cũng tưởng là trăm năm kết nghĩa, ai ngờ đâu thành ra trâm gẫy gương tan. — Tân-lang bấy giờ ngơ ngác chẳng hiểu ra làm sao, chỉ trông có giọt ngắn giọt dài thì cũng ngậm ngùi than thở. — Em chưa nói rõ, chắc cậu cũng chưa hiểu, vậy cậu cứ yên tâm cậu ơi! Mẹ em mới mất — Mẹ mất rồi sao? — Vâng, mẹ em mới bị cảm trong dăm ngày thì mất, vậy bây giờ em phải đến đây chào cậu, kẻo mai đây em phải về Nam lo chôn cất mẹ em. — Có về được ít lâu chôn cất xong việc lại vội vã lên với ông Phán để tiện việc buôn bán làm ăn, nhưng kỳ thực là lên để vui thú với tình nhân.

Cậu Tân-lang từ ngày cùng Liễu-nương gặp gỡ, mối tình kia cũng muốn sau sẽ kết tóc trăm năm, tuy lòng muốn vậy nhưng trời nào đã cho, cha mẹ cậu chỉ sinh được một cậu là trai, muốn cho cậu chóng thành gia thất, nào cầu nơi này hỏi nơi kia, chỗ nào cũng chưa vừa ý của cậu, cậu chỉ nhất quyết một lòng lấy được Liễu-nương mới nghe. Nhưng nhà cậu thì không thể bảo rằng đợi hết ba năm thì lâu lắm, bởi thế cho nên ông bà bèn cưới một chỗ vừa đôi xứng đáng cùng cậu còn Liễu-nương cậu đành phải bỏ.

Thật là:

« *Thà rằng biệt tích cho xong,*
« *Càng trông thấy cảnh má hồng càng đau*
« *Trông ai dạ những âu sầu*
« *Mảnh tình chan chứa ruột rầu héo hon*

Tân-lang tuy theo lòng cha mẹ mà cưới vợ, nhưng vẫn gắn bó với Liễu nương rằng sẽ trăm năm ghi tạc, không bao giờ quên được, Liễu nương lòng vẫn tin lòng thế nào chắc rồi cũng trăm năm xum họp, Tân-lang cũng quyết cho mình được, vậy cho nên cứ tin đi thư lại, nào khi du cảnh Hồ-tây, nào lúc ngoạn cảnh Cầu-giấy, khi chén rượu, khi cuộc cờ, khi xem hoa nở, khi cờ giăng lên. Chao ôi! Cảnh vui thú như thế, nhưng Liễu-nương có biết đâu rằng miệng đời mai mỉa, mình còn đương tang trở, nỡ lòng nào bỏ hiếu đạo mà vui chung tình.

Người ta ở đời tựa như bóng qua cửa sổ. Ông phán sinh ra Liễu-nương đi làm chẳng được bao lâu, phần nhớ vợ, phần thương con thành ra hao tổn tinh-thần đâm ra lao lực, chẳng bao lâu thì mất. Liễu-nương từ bấy giờ thật là khổ sở, nhà tan người mất, bao nhiêu đoạn khổ tình thương, má hồng bị nỗi đoạn trường éo le. Tống táng xong cô lại càng phân vân nghĩ ngợi. Tân-lang không biết có lòng với mình không hay là chỉ lấy lưỡi mà đưa đẩy, cô càng nghĩ càng băn khoăn. Từ khi cha mất thì vẫn buôn bán làm ăn như thường, nhưng ngán thay con gái một mình ở chốn phồn hoa đô hội thì ở làm sao cho được, bởi vậy cho nên chú cô bắt cô về Nam-định buôn bán. Chao ôi! Tân-lang bấy giờ được tin cô Liễu về Nam-định thì chỉ là một câu phân ly đôi ngả từ đây nhé. Ấy thế là cái mối ái tình trước kia mặn mà đằm thắm mà nay bỗng nhạt hơn nước lã, đó cũng là cái thường tình của các bậc thiếu-niên đối với bạn mày ngài.

Từ khi Liễu-nương về Nam-định thì vẫn buôn bán như thường, nhưng cái trò thím dâu chán chồng thì có nhiều nỗi hành hạ, khổ sở, nàng bấy giờ thật là ngồi lên đống lửa, nằm phải đệm gai, tình-nhân thì đã an duyên an phận rồi, nàng càng nghĩ bao nhiêu thì càng đau đớn bấy nhiêu; thế mới biết đàn-ông là bạc, thật hễ khi chưa hề hoa nguyệt thì quí báu nâng niu, mà đến lúc liễu nõ hoa tường thì chán chường vùi dập. Bây giờ Liễu-nương đi cũng dở, ở cũng dở, ngoảnh đi không ai, ngoảnh lại không ai, thôi đành em dại chú nuôi, còn thân mình thì cũng liều bèo dạt hoa trôi đến đâu hay đó.

Cũng liều nhắm mắt đưa chân,
Thử xem con Tạo xoay vần ra sao.

Nàng đi thì đi nhưng không có chút gì là hy-vọng, thân nàng bấy giờ thật là khổ-sở đắng cay; ấy cũng là trời già bắt tội nàng một cách rất đích-đáng. Tang cha chưa hết mà chỉ vui thú chung tình, đáng ghét thay, đáng giận thay cho phường bất hiếu.

Nói về cậu Tân-lang từ khi theo lời cha mẹ mà cưới vợ, nhưng vẫn tơ-tưởng đến Liễu-nương luôn. Một hôm, cậu đang ngồi trong phòng thấy thằng nhỏ mang đưa cho cậu một lá thơ ở đâu gửi về, cậu vội vàng mở thơ ra xem thì là thơ của Liễu nương gửi về

Thơ rằng:

Haiphong le ….. 192…..

Cậu Tân-lang ơi!

Em từ khi cùng cậu gặp gỡ, cũng tưởng là trăm năm kết nghĩa, ai ngờ đâu chỉ là một cái mối tình thoảng qua, em bây giờ càng nghĩ càng đau-đớn, nhưng sự đã qua rồi, hối sao cho kịp. Cậu ơi! Từ khi em gặp cậu, thì bao nhiêu những cái tình ở đâu nó đem lại nó bắt em, nó buộc em phải thương cậu, phải mến cậu, thật là em mang tội bất hiếu vì cậu, cũng tại vì em nhẹ bụng nhẹ dạ cho nên dẫn khổ-sở cũng chẳng dám oán trách chi ai.

Cậu ơi! Từ khi thầy em mất mà cậu thì đã kết duyên, thôi thân em còn chi là hy-vọng; thương thay cho em! ngán thay cho em! ở nhà thì bị thím dâu hành-hạ, em càng trông thấy cảnh đời bao nhiêu thì em càng chán bấy nhiêu, sự cực lòng đã phải bước chân ra đi. Thôi chẳng qua số em nặng nợ nên em bị lắm nỗi đoạn-trường. Trời ôi!

Thân em bây giờ như tấm bèo lênh-đênh mặt nước, biết đâu là bờ là bến, bây giờ em biết ăn vào đâu ở vào đâu, em đương chịu một cảnh rất não-nùng đau đớn ở nơi đất khách quê người này, chẳng qua cũng tại trời kia đầy-đọa em đó mà thôi. Cậu ơi! Lá thơ này là lá thơ tuyệt mệnh của em đây, em viết lá thơ này là lá thơ cuối cùng gọi có mấy lời từ-biệt cậu, chúc cho cậu được an-duyên an phận, còn em thì gửi mình ngọn nước, trăm năm mang nợ đoạn trường. Thương thay!

Kính thư

Người bạc mệnh Liễu-nương

Tân-lang xem xong lá thơ thì lại càng thương thay cho nàng bị số đoạn-trường khổ-sở, nhưng mà nghĩ cũng giận thay cho nàng tang-chế số sở mà chỉ vui thú cùng mình, nay đây mai đó, hết nguyệt lại hoa, mà mình đến nỗi nàng đi tắm mà chết nàng mà cũng đưa mình đi chụp ảnh. Cảnh thì đáng thương nhưng tình thì đáng ghét. Thôi! Người bất hiếu, thế là đáng kiếp.

Ôi! Ngán thay!!!

Đa mang chi cái chữ tình,
Làm cho đồ quán xiêu đình như chơi
Cũng là một cái gương đời…..

Hương-sơn, P. C.

Các tiểu-thuyết của Nguyễn-đỗ-Mục

SONG PHƯỢNG KỲ-DUYÊN (*sự tích Chiêu-quân cống Hồ*) *đang in lần thứ tư, giá*	0 $ 90
THUYỀN-TÌNH BỂ-ÁI (*sự-tích nàng Cách lân*) *mới in lần thứ hai, giá*	0 90
TỤC THUYỀN TÌNH BỂ ÁI *đang in lần thứ nhất, giá*	0 90
TÁI SINH-DUYÊN (*sự tích Mạnh lệ-quân*), *giá*	0 90
TỤC TÁI-SINH-DUYÊN *giá*	0 90

MỚI RA! MỚI RA!

MŨ TRẮNG LIÈGE

hiệu « SƯ TỬ »

Kiểu mới
Thật đẹp
Rất bền
Thật nhẹ

Có bán liège và dựa làm mũ

CAO-SU SỐNG

để làm đế giầy (Semelle crêpe)

Bán buôn và bán lẻ

GIÁ RẤT RẺ HƠN MỌI NƠI

Chapellerie « HẢI CHINH », 74-76, Rue du Pont en Bois, Hanoi

LẠI MỚI CÓ

Kính trình quí khách,

Bản-hiệu mới nhận được crème « Vernisian » để đánh giầy ta, giầy tây bằng da láng (verni), thứ thuốc này bôi vào láng càng để ngấm lâu da càng bóng và mềm, láng không hay rạp.



NGUYỄN-TIẾN HÀM

Bottier - Chapelier

7, Rue des Caisses, Hanoi

HẠ GIÁ. — Giá giầy của bản-hiệu tính theo catalogue n° 6 hạ 5 %.

CÁC NGÀI CÓ THỂ ĐƯỢC:

MỘT TRIỆU

HOẶC 500.000, HOẶC 200.000, HOẶC 100.000 QUAN

Muốn được một số tiền ấy, nên mua một cái vé

CRÉDIT NATIONAL 1920

1 lô	MỘT TRIỆU
1 lô	500 000 quan
2 lô	200 000 quan
3 lô	100 000 quan
6 lô	50 000 quan

Như vậy rút số cũng dễ trúng lắm

BANQUE NOUVELLE, 8 Rue Papère, MARSEILLE (France) R.C. 8576

Xe LUCIFER tại trường thi

Cuộc thi chạy giờ

Nhất: BỒNG
Ba: TIÊN

Cuộc thi Đình-chiến

Nhất: BỒNG
Nhì: MÉGY

Đều đi xe LUCIFER cả

Xe ấy bán tại hiệu AVIAT

Số 3

TÂY-DU

NGUYỄN-ĐỖ-MỤC dịch thuật

May sao thời-vận dun-dủi, *Mỹ hầu vương* từ khi cưỡi bè vượt bể thì luôn trong mấy ngày, có gió đông nam nổi lên, đưa thẳng về phía bờ bể tây bắc, tức là *Nam-chiêm-bộ-châu* địa giới đó

Mỹ hầu vương bỏ bè ở đấy, nhẩy lên trên bờ, trông thấy bên bể có bọn người đang bắt cá đánh chim, mò chai đãi muối. Hắn bèn đến gần trước mặt để trêu ghẹo, giả cách nhăn nhó làm hình-dáng con hổ mà dọa nạt người. Chúng thấy vậy ai cũng khiếp sợ, quăng cả chài lưới mà chạy tán-loạn.

Có kẻ không chạy kịp, bị hắn bắt được thì hắn lột lấy áo quần mà mặc vào mình, cũng bắt-chước người đi hai chân, vung-va vung-vẩy, lại đi khắp chợ thì quê, học lễ-phép và nói-năng như người.

Ngày đi đêm ngủ, chỉ tâm tâm niệm-niệm dò-tìm xem *Phật, Tiên, Thần-Thánh* ở đâu, để mà học phép trường-sinh bất lão *Mỹ-hầu-vương* thấy người đời toàn là những phường vị danh vị lợi, không một kẻ nào biết lo đến thân-mệnh cả.

Mỹ hầu vương dò-la tin-tức, thấm-thoắn đã hơn tám chín năm, mà chưa được gặp. Khi đi đến bờ *Đại tây-dương*, hắn nghĩ thầm: Phía ngoài bể kia này tất có thần-tiên, âu là ta lại cưỡi bè vượt bể lần nữa.

Mỹ hầu vương lại một mình kết bè vượt qua bể lớn, sang đến *Tây ngưu-hạ-châu* địa-giới Khi đã lên bờ, gia ý tìm-tòi thì bỗng trông thấy có một ngọn núi cao, xung quanh rừng rậm, u-tĩnh lạ thường. Hắn vốn không sợ các giống sài lang hổ báo, mới len-lỏi trèo thẳng lên đến tận trên đỉnh núi.

Mỹ-hầu-vương đang ngắm nhìn bốn mặt thì bỗng nghe trong khu rừng rậm động có tiếng người. Hắn vội-vàng đi xuyên qua trong rừng, rồi lắng tai nghe, văng-vẳng rõ là tiếng người hát.

Mỹ hầu vương xiết bao mừng-rỡ mà rằng:

— À ra thần-tiên ẩn ở chỗ này!

Nói xong, tức thì nhẩy vào phía trong thì thấy một gã tiều-phu, tay cầm cái búa, đang đẵn củi ở chỗ ấy. *Mỹ-hầu vương* đến gần trước mặt mà bảo rằng:

— Đệ-tử này xin cúi chào một vị lão-thần tiên.

Gã tiều-phu hoảng-hốt bỏ lưỡi búa xuống, rồi quay mình lại đáp lễ mà rằng:

— Tôi không dám! Tôi không dám! cái thân hèn-mọn này áo cơm không đủ khi nào dám đương hai chữ thần-tiên!

Mỹ-hầu-vương nói:

— Nếu anh không phải thần-tiên giáng hạ thì có sao lại nói ra giọng thần-tiên?

Tiều-phu nói:

— Tôi dám nói giọng thần-tiên bao giờ!

Mỹ-hầu-vương nói:

— Vừa rồi trong bài hát của anh có câu rằng: « *Gặp nhau đây chẳng tiên thì đạo, lặng ngồi ta giảng bộ kinh Hoàng-đình* » Hoàng-đình tức là đạo-đức chân ngôn, không phải thần tiên là gì!

Tiều-phu cười mà đáp rằng:

— Tôi chẳng dám nói giấu diếm gì. Bài hát ấy là khúc « *Mãn đình-phương* » của một vị thần-tiên dạy tôi đó. Vị thần-tiên ấy ở bên nhà tôi, người dạy tôi bài hát ấy để khi nào có sự phiền não trong lòng thì hát cho đỡ buồn. Vừa rồi tôi có ý buồn rầu, mới hát mà chơi, không ngờ anh lại nghe trộm.

Mỹ hầu-vương nói:

— Nhà anh đã ở liền với vị thần-tiên ấy, sao không xin tu-hành để học lấy phép trường sinh bất lão.

Tiều-phu nói:

— Số tôi thật một đời vất-vả. Từ thuở nhỏ, cha tôi mất sớm, mẹ tôi góa-bụa, chỉ sinh được có một mình tôi. Ngày nào tôi cũng phải đẵn hai bó củi, quẩy ra chợ bán, lấy tiền đong gạo đem về nuôi mẹ già, vì thế tôi không thể tu-hành được.

Mỹ hầu vương nói:

Cứ như lời anh nói thì anh cũng là một người hiếu-hạnh quân-tử, sau này tất có tiên-phận, nhưng bây giờ xin anh làm ơn chỉ-bảo cho tôi biết vị thần-tiên ấy ở chỗ nào, để tôi vào học đạo.

Tiều-phu nói:

— Gần đây! Ngọn núi này tên gọi *Linh đài phương thốn-sơn* trong có cái động tên gọi *Tà nguyệt tam tinh-động*. Trong động có một vị thần tiên, vẫn gọi là *Bồ đề tổ sư*. Đồ-đệ người rất đông, hiện nay còn đến ba bốn mươi người ở đấy tu-hành. Anh cứ theo con đường nhỏ này đi về phương nam, đi độ bẩy tám dặm đường thì tức là đến nơi đó.

Mỹ hầu vương giơ tay túm lấy gã tiều-phu mà rằng:

Anh chịu khó đưa tôi đi. Nếu tôi được chốn tu-hành tử tế thì quyết không bao giờ tôi dám quên ơn anh chỉ dẫn.

Tiều-phu nói:

— Anh này thật không hiểu việc. Tôi vừa kể chuyện với anh xong. Nếu tôi đưa anh đi thì còn việc kiếm ăn của tôi ra thế nào, lấy ai làm người phụng-dưỡng mẹ già cho tôi. Thôi, tôi phải đẵn củi, anh cứ đi, anh cứ đi một mình.

Mỹ hầu-vương nghe nói, đành phải cáo từ rồi đi. Đi khỏi khu rừng rậm ấy, ước độ bẩy tám dặm đường, quả-nhiên trông thấy một tòa động-phủ.

Mỹ-hầu-vương nghển trông thì thấy cửa động đóng kín, bốn bề yên lặng, chẳng nghe tiếng người. Quay đầu về phía sườn núi, bỗng có một tấm bia đá, trên khắc mười chữ đại-tự rằng: «*Linh đài phương thốn sơn, Tà nguyệt tam tinh động*».

Mỹ-hầu vương mừng-rỡ kể sao cho xiết, ngẫm-nghĩ hồi lâu mà vẫn không dám gõ cửa gọi, mới lên trên ngọn cây thông, hái lấy quả ăn, rồi cưỡi cành cây đánh đu kĩu-kịt. Sực nghe tiếng người, cửa động mở toang, một gã tiên-đồng ở trong chạy ra.

Gã tiên-đồng cất cao tiếng lên mà hỏ rằng:

— Ai lại dám đến đây quấy nhiễu đó?

Mỹ hầu vương ở trên cành cây tụt xuống, vái chào mà rằng:

— Tôi là một kẻ đệ-tử đi tìm tiên học đạo, chứ có phải dám đến đây quấy nhiễu đâu.

Gã tiên-đồng cười mà bảo rằng:

— Anh là kẻ đi tìm tiên học đạo đó à?

Mỹ-hầu vương nói:

— Phải!

Gã tiên-đồng nói:

— Sư-phụ tôi đang ngồi giảng đạo, tự-nhiên sai tôi ra mở cửa, nói ở mặt ngoài có kẻ đệ-tử muốn đến xin tu-hành, nên ra đón vào, có lẽ là anh đó thì phải!

Mỹ hầu vương cười mà bảo rằng:

— Chính phải tôi rồi! chính phải tôi rồi!

Gã tiên-đồng nói:

— Nếu vậy thì anh đi theo tôi.

Mỹ hầu-vương sửa soạn áo-quần chỉnh-tề, rồi theo tiên-đồng đi vào trong động, quả-nhiên thấy lâu-đài rực-rỡ, chốn nghiêm thâm-thâm, thật là một nơi quỳnh-uyển dao-đài. Vị *Bồ đề-tổ sư* đang ngồi ở trên đài cao, hai bên có ba bốn mươi gã tiên-đồng đứng hầu, trông rất nghiêm-trang tĩnh-túc.

Mỹ hầu-vương vội-vàng sụp quì xuống đất, cúi lạy không biết bao nhiêu lần mà kể, vừa lạy vừa nói:

— Trăm lạy sư-phụ! nghìn lạy sư-phụ! Đệ-tử này thật xin chí-tâm triều-lễ. (*Còn nữa*)

MUỐN BÁN RẺ !!

Vì cửa hàng sắp giọn lại phố hàng Đường, số 45, nên muốn bán rẻ:

Tủ sắt đựng bạc.
Tủ lim xây hàng.
Và các hàng dạ, laine, v v ..
Chỉ bán từ mồng 10 đến 20 Novembre 1926 mà thôi!
Nên đến xem ngay.

NAM-THỊNH
5, Rue des Cantonnais, Hanoi.

Cải-lương Hí-viện

RẠP HÁT MỚI
42, Phố Hàng Bạc, Hanoi

Thu nửa tiền

Tối thứ sáu và thứ bảy 17, 18 Décembre

TÁI-SINH DUYÊN

Hồi xp kim-tiền
Chèo cải-lương đặc-biệt
Nguyễn-đình-Nghị soạn

Soạn giả này chính là người đã soạn ra các Trận cười, Oan bà Thị-kính và Nữ tài-tài đều được các quí-khách ngợi khen.
Diễn (từ hồi Lưu-khuê-Bích thanh mê sắc đẹp đến hồi tha Giang-tiên-Hi.

Tối chủ-nhật 19 Décembre

Cuộc vui ít có!

Hát tuồng diễn tích

PHỤNG NGHI-ĐÌNH

Có mấy tay tài-tử hết tuồng có danh tiếng cùng với các vai đào kép danh ca của bản viện, hết sức khoe tài để hiến các quí-khách một cuộc vui đặc biệt!
M. Tả-Giang tức Dương đóng vai Lã-Bố
Một viên tòng sự công-sở — Đổng-Trác.
Đào Tửu — Điêu-Thiền
Kép Trạch — Tư Đồ
Còn các vai khác toàn là những tay đích đáng cả.
Mời các quí-khách chiếu cố đến mua vui.

Tối thứ năm 23 Décembre

cùng bọn tài-tử này sẽ diễn tích

LƯU HOÀI NGỌC
MÊ TÌNH PHỤ VỢ

Hội-đồng Quản-trị hội Cải-lương-hí-viện có nhờ bá cáo để biết-qui hội-viên biết rằng: vốn hội bây giờ định tăng lên tù 15000 $ 00 và đến 1er Janvier 1927 thì thu tiền.

茂MAO-SENG 盛

57, Rue Jean-Dupuis (Phố Mới), Hanoi
MÁY MỚI SỐ 243

Hiệu tôi mở từ năm 1889, kể được 31 năm chuyên nghề làm các thứ gạch hoa, cống, chắn-song bằng xi-mo. Được nhiều giấy khen của Nhà-nước.

Hàng tốt, giá cũng hạ, vì hiệu tôi muốn mong đông khách.

Qui-khách có dùng, xin mo chiếu cố.

3013 MAO-TSING kính cáo

SAN-NHIÊN-ĐÀI

Vốn bản-hội 8800 $00 định tăng lên 12000 $00. Gọi thêm 125 cổ-phần, mỗi cổ-phần 25 $ 00, đóng làm ba kỳ. Ngài nào mua cổ-phần xin hỏi tại rạp hát.

Mấy tối hát đặc-biệt:

Sắp sửa có ba phường hát diễn tại bản-rạp:
Là: Phường chèo cổ,
Phường cải-lương
Phường tuồng.
Hiện đương luyện-tập toàn vở hát mới, hôm nào diễn, sẽ kính-cáo các qui-khách biết.

Tối thứ sáu 17 Décembre 1926

LONG HỔ CHANH CẦU

Có cảnh công-chúa kén chồng nhiều vai bông lơn và vai thầy tướng nói lắm câu lý-thú mà buồn cười.

Tối thứ bảy 18 Décembre 1926

GIÁO PHỤ VÔ TINH
(Sự tích ông Trang-chu)

Thương thay cho kẻ quạt mồ, thẹn thay cho kẻ lấy vộ đập sàng.

3006

記YỤ-KÝ裕

39, phố hàng Ngang, Hanoi

Có bán đủ các thứ đồ vàng bạc, châu-báu, đồng-hồ, nhớn-kính, đồ xứ, vân vân.

Công việc làm rất khéo, giá bán tính rất hạ.

Giấy nói số 629

Dépuratif Ribal

Thuốc tẩy huyết và tiêu độc

Thuốc này rất hiệu, rất có tiếng, nên thành ra một thứ thuốc rất quý. Dùng trị bệnh ngoài da rất hiệu.

Giá tiền: **1$30**

Pommade Ribal

Làm cho đỡ đau, trừ trùng-độc, làm cho lên da, dùng để trị các bệnh lở, lác các bệnh ngoài da. Thuốc ấy dùng phụ vào với thuốc Dépuratif Ribal.

Giá tiền: **0$80**

BÁN TẠI HIỆU BÀO-CHẾ
L. BLANC
31, phố Paul-Bert, Hanoi

3009

VIỆC TRUNG-KỲ

HUẾ

Một cuộc hát. — Đến tối thứ bảy này, đạo Binh thuộc địa thứ 9 sẽ diễn một cuộc hát kỷ-thuật tại phòng khánh hội bia tự mang-cá

Việc y-chánh trong năm 1927 ở Trung-kỳ. — Chánh phủ đã ấn-định cái dự-án về mọi việc sáng-tác mở mang và chỉnh lý các bệnh viện ở các tỉnh trong toàn hạt Trung-kỳ như sau

I. — *Tỉnh Thanh-hóa.*

Dựng một cái nhà mổ xẻ cho nhà thương Thanh-hóa 4 (00 đồng.

II. — *Tỉnh Hà-tĩnh.*

1° Tu-bổ nhà ông Đốc tờ bệnh-viện Hà-tĩnh 300 đồng.

2° Tu-bổ bệnh-viện Hà-tĩnh 1.200 đồng.

3° Làm một cái nhà bệnh cho tội-nhân 800 đồng.

4° Làm một cái nhà cho thuốc cho người Âu-tây 5.000 đồng.

III. — *Thành phố Tourane*

1° Tu-bổ phòng khám-bịnh ở nhà thương Tourane 600 đồng.

2° Làm một cái nhà cho bệnh-nhân 3.000 đồng.

3° Dựng một cái nhà cho các bệnh nhân về hạng giá tiền 6.000 đồng.

4° Dựng một cái nhà cửa thuốc 30.000 đồng.

IV. — *Tỉnh Quảng-ngãi.*

Tu-bổ lại nhà tương ở Đông-ngạn 5.040 đồng.

V. — *Tỉnh Qui-nhơn.*

1° Tu-bổ nhà Hộ-sản và nhà bệnh truyền-nhiễm 1 500 đồng

2° Tu bổ các nhà bệnh-viện 1 800 đồng.

3° Mở rộng nhà bệnh truyền-nhiễm 3.000 đồng.

VI. — *Tỉnh Sông-cầu.*

Tu-bổ lại nhà mổ-xẻ 1.500 đồng.

VII. — *Tỉnh Phan-rang.*

1° Tu-bổ nhà bệnh đàn-bà 1.000 đ

2° Tu-bổ nhà bệnh-viện chánh 1.000đ

VIII. — *Tỉnh Phan-thiết*

1° Tu-bổ nhà bệnh truyền-nhiễm và đặt đèn điện 1.800 đồng.

2° Dựng nhà tắm và nhà vệ-sinh cho bệnh-viện Phan-thiết 3.000 đồng.

IX. — *Tỉnh Kontum.*

1° Dựng một nhà bệnh cho người Âu-tây 6.000 đồng.

2° Mở rộng nhà mổ xe 1.000 đồng.

3° Làm sê ô chứa nước 2.000 đồng

4° Dựng nhà cho thuốc ở Dakto 1.000 đồng.

5° Làm nhà vệ sinh cho bệnh-viện Au-khê 1.0 đồng.

6° Dựng một bệnh-viện ở Plei-Ku 4.500 đồng.

7° Dựng một bệnh-viện gồm có phòng khám bịnh phòng chữa thuốc, phòng tắm ở Plei-ku 3.500 đồng.

8° Dựng 2 phòng vệ-sinh cho hạt Plei-ku 300 đồng.

9° Dựng một cái nhà cho viên Y-sỹ ở 3.500 đồng.

10° Dựng một cái nhà bệnh cho đàn ông 3.500 đồng.

X. — *Tỉnh Dalat.*

Dựng một dãy nhà cho nhà thương người Bản-xứ 3.(00 đồng

XI. — *Tỉnh Banméthuot.*

1° Dựng hai cái nhà cho người bệnh 6(0 đồng

2° Dựng ba cái nhà vệ-sinh trong tỉnh Banméthuot 70) đồng

3° Dựng một cái nhà bếp cho bệnh-viện 400 đồng

4° Dựng một cái lò bằng xy-măng cho bệnh-viện 150 đồng

Tổng cộng số tiền kinh-phí về mọi việc công ích ở các sở y-tế của hạt Trung-kỳ trong năm 1927 sắp đến đây là mười vạn năm nghìn tám trăm đồng (105.800 đồng).

THANH-HÓA

Một việc đại tai ác. — Có bọn tên Đề ở làng Bình-ng ô, thuộc phủ Triệu-hóa, xưa nay vẫn dùng một cách đại tai ác để kiếm tiền, là cứ xem nhà ai có cửa thì nó đi đào mả nhà người ta lên, cắt lấy đầu giữu đi, rồi bỏ giấy cho chuộc. Đã nhiều người bị như thế, sợ nó vứt đi mất, nên phải chuộc thật, có nhà không sao lo được thì nó vứt đi mất. Mới đây, nghĩa là cách mấy tháng đây, có nhà ông Lê-nhương-Đức, tử-nhân, tức Hàn-Đức người hạt huyện Quảng-xương, có ông cụ thân mới chết được độ hơn một năm, bị tên Đề và mấy đứa nữa, đêm ra khai quật lên rồi cắt lấy hoa cái đem giấu đi rồi bỏ giấy nói cho chuộc. Từ mấy tháng nay quan trên cho thám nã mãi mà không ra manh mối, ai cũng tưởng rằng không thể nào mà tra ra được và lâu như vậy thì chúng nó cũng để vật cái sự đi mất rồi. Sau tỉnh đường có hai M. Đỗ-kế-Toản, cai tổng Thầy sơ là một người xưa nay có việc gì khó khăn cũng thám hết ra được, đi đó la tìm tòi. Đến ngày 16 tháng 10 ta vừa rồi đã thám dò ra xác biết được những cạnh hành động của chúng nó, liền đi đến nơi đó bắt, song chẳng may lại sai giờ, nên việc không thành công. Cập đến ngày 5 tháng 11 ta này lũ chúng nó lại bỏ thơ nơi rằng nó cho chuộc 200p, sang cho chịu 100p, còn thì cứ đưa, đến ngày 6 tháng 11 phải đem đến cái hồ sau cây số 11 giáp giới làng Cầm-vân, và làng Vỹ, tổng Phùng-thịnh, phủ Thiệu-hóa, thì nó sẽ cho lại cái ấy. Khi ấy M. Đỗ-kế-toản bèn đem đầy tớ lên để đi bắt, thì quả nhiên đúng giờ ấy thì tên Đề đến để đi đào bạc, thì thấy trả M. Toản ập lại bắt, song vì tên Đề ta tay đại bợm và khỏe lạ thường, nên nó cóém phải người đầy tớ M. Toản mất hồn năm vết thương nặng, nhưng cũng không tẩu thoát được, bị bắt giải tàn xét. Hiện nay nó đã thú nhận các lẽ, sau sẽ đăng theo.

Tên Đề đã dẫn đi lấy lại được cái hoa cái ấy rồi, nó để mặt sai nhằm dưới tại cây số 6, đương đi Phà-tạo, còn cái sọ thì nó lại để mãi vào một cái cống gần làng Lộc-giang.

Mong quan trên không có dong tăng chứa nó một cách điên đảng, và thưởng cho viên cai-tổng Đỗ-kế-Toản cũng đầy tớ ông ấy một cách xứng đáng với cái công lao khó nhọc, để làm gương cho công chúng.

PHÁO VIỆT NAM!!!

Hiệu Trịnh-xuân-Nghĩa
7 Rue du Chanvre, Hanoi.
Có bán buôn và bán lẻ:
Pháo Việt Nam kêu lắm
Giá bán hạ hơn các nơi

DELEULE & DETOILLON

76, Phố Hàng Trống, Hanoi

Quí-khách nên mua những xe đạp thượng hạng mà giá lại rẻ không đâu bằng!

XE-ĐẠP TERROT :
Thượng hảo hạng . . . . . 70$00
Hạng đi đường xa B. 60.00
Hạng đi đường xa A. 58.00
XE-ĐẠP ALCYON :
Thượng hảo hạng 64.00
Hạng đi chơi. 54.00
Hạng đi đường xa. 50.00
XE-ĐẠP « DRAGON D'OR » . . 42.00
3026

Nhà Bán-đồ « TÂM-TÂM » Hà-nội, ở phố hàng Trống. Chủ-nhật, thứ năm nào cũng có bán từ tám giờ sáng.

TAM-TINH-Y-QUÁN

Phố hàng Ghế-gụ, số 16, Nam-định

Thuốc lậu và giang-mai, hễn-hiện chữa khỏi và dứt nọc, không tốn tiền, lại sinh đẻ như thường. Mỗi chai 1 p. 00, thuốc thứ 2 p. 50, giang lở đồng thuốc bôi 1 p.00 bệnh giang hay bệnh trĩ mọc thêm thịt rất thời chữa cắt thuốc lối nào nọc mới hiện ra 00, nọc lâu hay giang mà lây sang người đàn bà, sinh ra kinh không đều, hoặc sinh ra bệnh đới mối đỏ, thời dùng thuốc bổ huyết tiêu nọc, mỗi hộp 1 p. 00, thứ tốt cao 1 p. 50 một chai.

Thuốc cai nha phiến ngài nào ăn nặng để lên nằm sống khói, người vẫn khỏe và đi làm được, không phải mệt, hạng nhất 2 p. 00, hạng nhì 1 p. 50, chai con 0 p. 50, chữa đau mắt có lòng quảng ra lông mi nếu hiện chữa cũng có thể khám mắt đẹp không có nọc trong một giờ thời khỏi, mỗi mắt 1 p. 00 thuốc người, bản hiệu chữa đã nọc chứng bệnh mới, lâu, ngày trong, nổ sống phèn cũng, chữa cũng được mới chữa khỏi tử, người giàu có lấy phải giá, người nghèo càng quá không có tiền xin thuốc cũng cho, chữa các chứng như sau này: Gầu đang mọng tinh, đi tiểu lắt lên tiểu buốt tinh, tinh loãng, tinh không được đương lực; dương-sự kém thấy không đều, huyết ít, hư-yếu đau, hay đi bỏ, huyết loãng, tinh thấy ra liền mình không đi, hay ra đi không muốn bệnh đái, đàn ông đàn bà đau bụng đau tức, kinh phong thấp, phù thũng, sỏ chuồng, sỏ hại, trẻ con kinh giản thổ huyết, khắc huyết, ít huyết, tiêu huyết, ho lao, ho hen, đàn suyễn thở, thở ít tăng huyết, ngày cơ huyết thiếu, sắc hèn, tiêu nên, đức đầu hoặc thiên đầu thống, khi hư, gió mắt hoa, 1 p. 00, hay một chai nhỏ 0 p. 50, 6 hộp thuốc đau mắt đỏ mắt mang nặng (ít nhất 1 p. 00, chai con 0 p. 50, còn thứ thuốc tốt con 0 p. 50, 0 p. 30 một chai.

Các tỉnh ở xa viết thư về bệnh, bản hiệu gửi thuốc tới ngay có tin tức hỏi gửi ngân, chỉ nào chẳng gửi d'vœu contre-remboursement; xin chuyển tới trước. Gửi cho M. TRẦN ĐỨC-SỞ tức TAM-TINH, phố hàng Ghế gụ, số 16, tỉnh Nam-định.

TÔ-HỒNG-ANH

HIỆU MAY QUẦN ÁO TÂY
Đường Francis Garnier, số 1 (trông ra hồ Hoàn-kiếm)

Các ngài muốn mặc quần áo tây rất lịch sự trong mùa rét này xin mời quá bộ đến hiệu TÔ-HỒNG-ANH chọn các mẫu dạ và laine đủ cả các mùi. Hễ các ngài đã may thử một bộ là tất phải may mãi.

NHÀ BÀ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTES
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Những người xanh bủng, hoặc kém, nhất là con gái, những người đau mới khỏi, những người bị ngã nước mới khỏi nên dùng thuốc:

Peptonate de fer MONTES

Trước mỗi bữa cơm chính uống mấy dọt.

Giá tiền 0$90

PHÒNG THĂM BỆNH VÀ CHỮA RĂNG CỦA ÔNG ĐỐC-TƠ COLLOMB
32 Phố Đồng khánh, Hanoi

Nhổ răng, không chút đau đớn—Thay răng chữa răng — Thăm bệnh.
Có phòng khám bệnh cho người An nam, mở cả ngày.
Tính giá riêng 3065

NHÀ BÀ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTES
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Trong những độ trời nóng, thời tiết thay đổi, thường gây nên bệnh giúp.

Mắc bệnh giúp, thường sốt ho, nhức đầu, đau ở khớp xương.

Muốn trị bệnh giúp, chỉ có một thứ thuốc, là:

Cachets du Docteur Rascol

0$60 một ống sáu cachets
3001

Mấy điều khuyên về cách dề-phòng bệnh đau mắt

Quan Bác-Sỹ CASAUX, hiện bây giờ làm giám-đốc Nhà thương chữa mắt ở Hanoi, khi có đại hội đồng bàn về các chứng bệnh xứ nóng tại Saigon năm 1913, đã nói rằng xứ Đông-dương là một xứ nhiều người lòa thứ nhất.

Quan Bác-Sỹ ấy lại nói rằng phần nhiều những mục-tật ấy cũng chỉ lại các chứng đau mắt thường mà sinh ra, nếu sớm biết chữa thì không đến nỗi nào.

Mà bệnh đau mắt lại là một bệnh người Annam mắc phải không biết bao nhiêu mà kể.

Vì thế cho nên phải tìm phương ngăn-ngừa bệnh ấy, và khi mới đỏ mắt, có nhứt mắt, đã phải chữa ngay; phải có một thứ thuốc đau mắt rất kiến hiệu là vì lẽ ấy.

Bản hiệu đã đến tận quan đanh sư, mới nói đến trên kia xin một cái đơn để chế ra một vị thuốc đã rẻ tiền mà lại kiến hiệu mà tra vào mắt không đau. Thuốc chế theo đơn ấy chính là thuốc.

COLLYRE JAUNE
selon formule du Docteur CASAUX
Hiệu bào chế CHASSAGNE
Lafon và Lacaze
có bằng bào-chế đệ nhất hạng tại Đại-học-đường Paris, kê-nghiệp
59, Rue Paul-Bert, Hanoi

NHÀ BÀ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTES
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Muốn chữa khỏi các bệnh sẽ đường tiểu-tiện thì nên dùng thuốc:

ABLENNOL

là thứ thuốc chữa bệnh lậu rất thần hiệu.
Chế toàn bằng chất: Santalol
chất: Salol
và chất: Uroformine
Giá 1$30 một hộp

Rượu bổ-đào:

TONIQUE TONKINOIS
Có tờ chứng-chỉ ban khen của HOÀNG-THƯỢNG



Theo như tự-nhiên in ra đây, chữ không nhầu có mấy thứ thuốc về những kinh-lạc, làm trò-cười cho thế-gian và người có trí khôn thì không ai có thể tin được!

Các thứ rượu khác cũng hay cang thấy nhiều mài ra, nhưng xét ra thì chỉ có thứ « Tonique Tonkinois » là có giá-trị hơn cả vì rượu ấy bao giờ làm cũng rất là cẩn-thận, đã từng được sắc chỉ của quốc-vương Đại-nam và ái-lao ban khen.

Vậy như thế, thì các ngài cũng chỉ nên dùng thứ rượu ấy và nên nhớ kỹ lấy cái dấu hiệu của thứ rượu ấy.

Rượu này đã kê-cứu theo thủy-thổ và tính-chất người phương Đông mà chế ra, cho nên người bản-xứ già, trẻ, đều dùng được cả! Xưa nay chưa có ai đã dùng mà chê được! Giá bán rất rẻ! 2$25 một chai lớn; từ sáu chai giờ lên sẽ trừ hoa hồng, tùy theo nhiều ít.

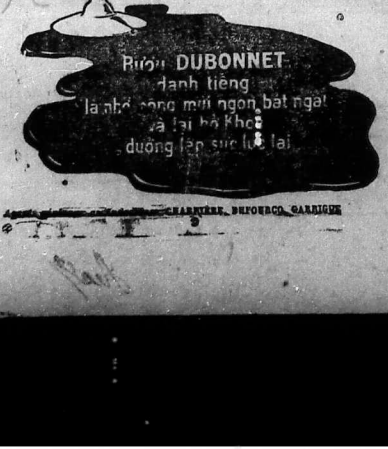
Bản-hiệu không cần phải vẽ những tranh kì-dị làm lạ mắt thiên-hạ và trò chơi cho trẻ-con, lại kể những truyện khó tin, người có kiến-thức chẳng ai tin được. Đã vậy giá bán lại đắt quá, mà vị-thế có được công-hiệu chăng tính-chất người bản-xứ.

Bào-chế MONTES
54, Phố Trảng-tiền, HANOI

Xin xem kỹ các cửa hàng ở đâu có bán thì mới khỏi lầm.

Rượu DUBONNET

là rượu bổ Khỏe
và lập dưỡng sức lực lại



Agents généraux pour l'Indochine: CHARNIÈRE, DEPOURCQ, GARRIGUE



Trong gia-đình uống thuốc tẩy với nhau

Tẩy ruột, đó là một việc lắm khi người muốn tránh không làm; chỉ vì ghê-sợ những thuốc tẩy, cũng là những nước có chất tẩy ruột. Vậy phải làm sao mà có một thứ nước-chanh vị ngon, uống nó tưởng như thể uống nước-chanh mình vẫn uống mùa hè ở nhà mình, hay ở hiệu cà-phê mà lại có đủ các chất tẩy ruột. Thuốc:

POUDRE DE ROGÉ

Chế bằng Citrate de Magnésie

thực là được như thế. Nhà giáo-sư đại-danh ở trường bào-chế, là M. Soubeiran, có nói thuốc ấy là một thứ thuốc tẩy rất êm ái rất chắc-chắn. Thuốc ấy vừa nhuận-tràng, vừa bổ sức, thực là một thứ thuốc rất tốt cho gia-đình, pha mỗi một chai nước lạnh, thì chế được một chai nước chanh có hơi; Pha với nước sôi, đựng trong một cái lọ xành, lọ sứ, hay nước lạnh sau đem đun lên, thì được một chai nước-chanh có hơi. Thuốc ấy để được lâu không hỏng.

Đời thứ chính-hiệu được hội Hàn-lâm y-học Paris công-nhận.
Ngoài lọ có chữ ký của M. Rogé, và đề chỗ ở của nhà chế ra.



Mson FRÈRE,
19, Rue Jacob,
Paris (6e).

INJECTION PEYRARD



Thuốc thục hiệu này chế ra đã lâu rồi và hiệu-nghiệm hơn các thứ **ĐỀ TRỊ BỊNH ĐAU-LẬU** mới bị hay là có đã lâu rồi

Trong 233 người A-Rập dùng thuốc này thì lành bịnh hết 231 người (Y theo lời phúc các lương-y ở Alger)

Bán cùng các nhà thuốc có danh.



CỨ MỖI NGÀY lại uống MỘT VIÊN THUỐC HOÀN CỦA ÔNG

Lương-y DEHAUT

uống trước khi đứng cơm, thì CHẮC BỤNG KHỎE MẠNH LUÔN và ngăn ngừa các chứng bịnh nguy hiểm hết tại truyền hư hay là ăn không đến mà sanh ra.

Thuốc hoàn này trị các chứng bịnh:

NƯỚC DÃI, ĂN KHÔNG TIÊU, NẶNG BAO TỬ, CHÓNG MẶT, KHÔNG THU THỚI.



BÁN TẠI: Nhà ông Lương-DEHAUT, 142, Faubg St-Denis Paris, cùng khắp trong mấy tiệm thuốc.

NHÀ BA-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÉS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Bệnh đi rửa, sưng dạ dày, đau dạ dày, ăn không ngon, ngủ không yên, thổ tiêu. Có thể sinh ra các bệnh khác nữa.

Muốn khỏi các bệnh ấy thì nên dùng thuốc:

Elixir Tridigestil

có các chất Pancréatine, Diastase và Pepsine.

Giá mỗi chai: 1$20

Có bán tại: Nhà Ba chuông, Hanoi

THUỐC CHỮA BỆNH THƯƠNG GAN

Chúng tôi lấy làm hân-hạnh mà bá-cáo cho công chúng đều biết rằng quan Bác-sĩ Leroy, là thầy thuốc, coi các nhà thương ở Ba-lê mới tìm được một thứ thuốc rất công hiệu để chữa những bệnh không ngủ được, bệnh đau gan, bệnh già, đánh trống ngực, khó thở, để làm cho chỉ được sáng cho ốc được yên lặng và được tỉnh tường.



Quan Bác-sĩ Leroy ngài bảo thuốc *Neurinase* này dùng mà chữa bệnh không ngủ được, đau gan, đau cốt thì rất là công hiệu. Thực là một thứ thuốc rất tốt, không nguy hiểm gì cả, mà ở, từ nóng dùng thì lại càng tốt lắm.

Ở các hàng bào-chế lớn đều có bán cả.

2004

hễ nào là bệnh trĩ?

Bệnh chỉ là mọc mạn trong ngại chảng mà sinh ra, nên đã mắc bệnh thì đại tiện đau sót mệt nhọc, sau khi đại-tiện lại thấy ra huyết thường gọi là lòi rom. Ngài nào có bệnh này nên kịp chữa, để lâu có thể ăn thủng đại chảng.

Vậy xin Liệt quí lưu tâm giới thiệu cho nạn tạ.

TRƯƠNG-QUẾ-LÂM
Tại KHOA Y-SINH
28, Phố hàng Buồm, Hanoi

Rắc thuốc bột

SUDOL

thì tức khắc tuyệt nọc

RÔM-SẢY

Lúc đang ngứa ngáy khó chịu được rắc thuốc Sudol thì thấy dễ chịu lạ thường, mà sau rôm-sảy không mọc lên được nữa.

Thuốc này quý vô cùng, mà giá lại rẻ.

Một hộp lớn: 0$50

Bán tại hiệu Bào-chế
CHASSAGNE
Số nhà 59, phố Tràng-tiền
HANOI

2007

COLLYRE JAUNE

SELON LA FORMULE DU

DOCTEUR CASAUX

DIRECTEUR DE L'INSTITUT OPHTALMOLOGIQUE
PROFESSEUR A L'ÉCOLE DE MÉDECINE DE L'INDOCHINE

THUỐC CHỮA MẮT CỦA QUAN Y-KHOA BÁC-SĨ CASAUX

Giám-đốc nhà thương chữa mắt hàng Gà, Hanoi, đã kinh-nghiệm mà chế ra để chữa cho người Annam.

Kiến-hiệu lạ thường — Không sót
Để lâu không hỏng — Rẻ tiền

Giá một lọ có ống nhỏ rọt . . . . . 0$20

ĐỘC QUYỀN BÁN TẠI:

PHARMACIE CHASSAGNE

59, RUE PAUL-BERT, HANOI

2005

Dù các ngài đau dạ dày đến thế nào mặc lòng, hễ dùng:

Thuốc bột Saint André

thì sẽ thấy kiến hiệu tức thì.

Các sự đau đớn đã tiêu tán đi, các ngài lại được khỏe mạnh như thường.

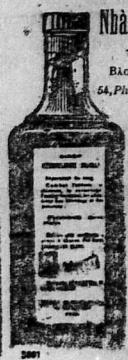
Thuốc bột Saint André

lại chữa các bệnh như là: **đau tỳ vị, bệnh đầy, bệnh ợ chua vân vân...**

Giá bán: 0$85 một lọ

Hỏi tại hiệu Bào-chế
CHASSAGNE
9, Rue Paul Bert, Hanoi

2002



Nhà Ba-chuông

TỨC LÀ HIỆU
BÀO-CHẾ MONTÉS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Thay huyết xấu. Trị bệnh mất máu, khí huyết suy yếu, thân thể mỏi mệt gầy còm, hay vì kém huyết sinh ra ráo phổi, làm cho hay ho nữa.

Ấy là:

THUỐC NƯỚC BỔ HUYẾT MÁU BỔ 1$40

2001

UỐNG RƯỢU QUINQUINA

PHẢI TÌM THỨ HIỆU CON VOI

(Quinquina Edouard Dubonnet & Labussière)

飲之強健益壽延年



Thứ ấy mới bổ

Rất thơm ngon!

Bán tại: L'Union Commerciale Indochinoise et Africaine Haïphong, Hanoï, Nam-định, Bến thủy, Thái-bình, Yunnanfou, Tourane, Huế, Qui-nhơn, Nha-trang, Đồng-hới, Thu-xá, Saigon, Pnom-Penh.

2007

CẢ NĂM CÓ MỘT LẦN

Kỳ Hội-chợ năm nay bản hiệu cũng có dự cuộc.

Bản-hiệu có đủ các thứ *DA* để làm *GIẦY, VA-LÍT, MALLETTES, BÓP DA, YÊN NGỰA* cùng *CÁC THỨ HÀNG* bằng da khác nữa.

Xin các quý khách quá hộ tới xem mới rõ cho là nghề chế của bản-hiệu chuyên-chế.

Bản-hiệu xin tính *GIÁ ĐẶC BIỆT* để thỉnh các quý khách chiếu-cố được lâu giải cho hai chữ công-nghệ của bản-hiệu thêm thịnh-đạt thì bản-hiệu rất cảm tạ.

Mua buôn xin tính giá riêng

GIANG-TRINH
Hanoi: 1, Rue Jules Ferry. — Nam-định: 27 Rue Carreau.
Foire de Hanoi 1926.
Série I n° 1.

Hiệu bào-chế J. BLANC

L. BLANC kê-nghiệp

Lập từ năm 1886, ta thường gọi là hiệu thuốc Lập-lăng ở phố Tràng-tiền (Rue Paul Bert) số 31, Hanoi-Tonkin

Giấy nói số 59

VÊN ĐẾN ĐỜ MÀ HỒI:

KOLA COCA. — *Rượu bổ để cho những người ốm và dân bà ở cữ . . . . . Một litre: 2$40*
Trước khi ăn cơm nên uống một cốc con.

ELIXIR HISTOGÉNIQUE. — *Thuốc nước. Một chai: 1,25*

GRANULE HISTOGÈNIQUE. — *Thuốc hạt. Một chai: 1,25*
Đều là thuốc trị bệnh lao, bệnh ghịp và các bệnh đau phổi rất hay, người lớn trẻ con đều dùng được cả.

SIROP D'HÉMOGLOBINE SOLUBLE. — *Thuốc trị bệnh hao mòn xanh xao rất là thần hiệu. Mỗi lần trước khi ăn cơm uống 3 hay 4 muỗm. . . . . Một chai: 1,25*

GOUTTES NOTAL, Circulation du Sang. — *Thuốc làm cho mạch máu chạy đều. . . . . Một chai: 0,80*

Ai ở xa có cần hỏi gì cứ viết thơ về, bản-hiệu xin trả lời ngay
Tiền gửi hàng phần người mua phải chịu

2003

GRANDS MAGASINS RÉUNIS

PHỐ PAUL-BERT — HANOI

CÁC ĐỒ MÂNG TET

TẠI GIAN HÀNG ĐỒ VÀNG BẠC

Carafon nửa pha lê hình tròn, cổ mạ bạc, có nút. .	1$50
Carafon nửa pha lê hình giải, cổ lớn mạ bạc . . .	1$75
Coupe có chân cao, mạ bạc, viền đỏ, ở trong bằng pha lê	3$75
Coupe có chân, đồng mạ bạc, ở trong bằng pha lê,	3$25
Đồ uông nước chè, uống cà phê, bằng kim khí mạ bạc, một ấm cà-phê, 8 cái chén, có quai giữ nóng, khay chữ nhật.	45$00
Đồ uống rượu, 6 cái cốc, kim khí mạ bạc, khay mạ bạc, khay bù dục, thành khay kiểu lạ	1$80
Timbale kim khí mạ bạc, có trạm.	2$25

THUỐC HÉMOGLOBINE BYLA

Trừ bệnh huyết suy rất mạnh

CỨNG CÁP
MẠNH MẼ
BÉO TỐT



Là thứ thuốc bổ huyết mạnh nhất

Xin hỏi tại hiệu BYLA
26, Avenue de l'Observatoire. — PARIS (France)

BANQUE DE L'INDOCHINE

ĐÔNG-PHÁP HỐI LÝ NGÂN HÀNG

東法滙理銀行

SÁNG LẬP RA TỪ NĂM 1875

Có những chỉ-dụ sau này chuẩn cho được hưởng-thụ đặc biệt quyền lợi: 21 Janvier 1875, 20 Février 1888, 19 Mai 1900, 4 Janvier 1920, 12 Janvier 1921, 12 Janvier 1922, 17 Janvier 192. 16 Janvier 1924, 16 Janvier 1925, 16 Juillet 1925 và 11 Décembre 1925.

TƯ BẢN DỰ ĐỊNH:	Francs 72.000.000
TƯ BẢN NỘP RỒI:	» 69.100.000
TỔNG CỘNG KHOẢN DỰ-BỊ NGÂN NGÀY 30 JUIN 1294:	» 81.089.020

Chánh quán tại: Paris (VIIIe), 36, Boulevard Haussmann

Chánh trị-sự:	M. A. DE MONPLANET, Hộ-bộ tổng thanh-tra hàm, Chánh chủ ngân hàng Crédit Commercial et Industriel, Chánh chủ công-ty mỏ Than Hongay (Société française des Charbonnages du Tonkin).
Phó trị-sự:	M. STANISLAS SIMON, trị-sự công-ty Điện-Việt Thiết-lộ.
Tổng chủ nhiệm:	M. THION DE LA CHAUME, nguyên Hộ-bộ thanh tra.

CHO THUÊ TỦ BẠC

Tại chi quán Hanoi và Haiphong có cho các nhà gởi tiền thuê tủ bạc. Cách thức về việc thuê tủ bạc này tổ chức y hệt những nhà Băng to bên Đại-pháp.

Muốn hỏi giá cả, và xem xét buồng để các tủ bạc thì hỏi tại nhà băng về phòng (Service des titres).

Điện viết tắt để gởi điện-tín: INDOCHINE.

2013

Imprimerie du Trung-Bắc-Tân-Văn

Le Gérant: NGUYỄN-VĂN-LUẬN

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)